

Vianoce
generálneho riaditeľa
Petra Halabrína

strany 2 - 4

Z kabíny:
Vianoce našich
vodičov

strany 6 - 11

Recepty:
Chutné Vianoce
od čitateľiek

strana 18

Milá rodina Nadresákov,

držíte v rukách Nadresáčik. Zdá sa vám iný? Máte pocit, že dokonca vonia? Máte pravdu. Je výnimočný – predýchaný niečím čarovným, magickým, rozprávkovým, romantickým, nežným, tradičným, opojným... Slovom ako rodina, pohoda, harmónia, láska, dôvera, priatelia, zdravie, pokora. Snáď niet iných dní ako Vianoce, ktorým vieme dať toľko prívlastkov. Vianoce nie sú časom, obdobím, ale stavom mysle. Šírenie pokoja, dobra a množstva vďaky sú tým skutočným duchom Vianoc.

A cítili sme ho aj my, z redakcie, pri každom stretnutí s vami, kde ste nám otvárali svoje domovy, srdcia – dušu Vianoc. Posadili ste nás za váš vianočný stôl, videli sme s vašimi Ježiškami prania na darčeky. Spolu sme vnímali vašu vôňu Vianoc. Základ vône Nadresáčika tvorí vôňa čistoty vášho domova a koláčov. Jadro – vôňa stromčeka zmiešaná s kapustnicou. Vrchol – kombinácia mrazivého vzduchu a sviečok na polnočnej omši. A srdce – kombinácia všetkého, čo cítime cez Vianoce a nevieme to vyjadriť slovami.

Bola by však škoda nespomenúť aj iné zmysly, ktoré sú v popredí počas Vianoc. Uši nemôžu nepočuť klavír, na ktorom hrá vinšovací úderka chlapcov Jozefa Pukančika, či hlášku „Matýsek se posrál“, z obľúbeného filmu mnohých vodičov. Iba cez Vianoce vnímajú vaše chuťové bunky úžasnú chuť medu a cesnaku v oplátke. Možno tak chuť „zlaté prasiatko“, ktoré si chováte cez pôst v Štedrý deň. Cez Vianoce sa všetko viac leskne. Asi najviac medové krížiky na našich čelách, či oči vašich detí, keď ste doma s nimi a nie na cestách. A hmat? Dajte si pusu pod imenom.

NAD-RESS cez Vianoce zatvára kamióny. Voňajte Vianoce. Objímte svoje deti, partnerov, rodičov. Veď najlepšie veci v živote ako sú objatia, úsmev, priatelia, bozky, rodina, spánok, láska, smiech sú najkrajšie nie preto, že sú zadarmo, ale preto, že sú nenahraditeľné.

V novom roku vám slovami Petra Halabrína želáme pokoj na prácu, túžbu smerovať dopredu. Spoločne – ako rodina. S porozumením, podporou, rešpektom, oporou, radosťou.

My z redakcie by sme vám radi po-

priali aj šťastie, ale ako hovorí Stanislav Štepka, šťastie mení nocľahy. „Diktujem mu svoje adresy, nech k nám fčí ostošesť. A keď na chvíľu sadne si, nesmieme hneď osprostieť. Ono totiž šťastie nešťastie je len mincou premennou. Netešme sa preto predčasne, berme šťastie s rezervou.“

Veľmi by sme vám chceli popriať zdravie. Ale je to nereálna túžba. Súdržnosť a súčinnosť a spolupatričnosť a láska a priateľstvo je to, čo môže stlmiť nie práve najlepšie životné situácie, v ktorých sa ocitneme a zároveň spríjemniť krásne dni, lebo sa máme s kým o ne podeliť.

S veľkou pokorou, vám prajem, aby sa dobré veci nezmenili, aby ľudia žili tak, ako sa o to zaslúžia, aby sa dobrým vrátilo dobré a aby sa mohli všetci o niekoho oprieť a mať kúsok istoty.

Pre všetkých, ktorí majú za sebou ťažký rok: Chráňte si čo máte. Zabudnite na to, čo vás ranilo. Bojujte za to, čo si prajete. Odpusťte tým, čo vám ublížili. Milujte tých, ktorí vás majú radi.

Barbora Žiačiková,
editorka Nadresáčika

Zaparkovali sme na Vianoce

Biely ako sneh, plný medovníkov, ihličia, vanilky,... taký je decembrový Nadresáčik špeciál. Bohatší o strany a bohatší o ľudí v ňom. Nájdete tam strany o Vianociach vodičov z vnútroštátnej, medzinárodnej dopravy, zásobovania. Roznášačom Vianoc pomáha dispečing, všetko to poráta ekonomické. Svoje Vianoce má aj benzínka a dobrá nálada neopúšťa ani servisákov, ktorí majú medzi Vianocami jedny z mála v NAD-RESS sezónu – najviac áut, ktoré treba pozrieť a pripraviť na cesty. V Nadresáčiku si otvoril vianočnú dušu aj generálny riaditeľ, priznal, že na svoju nadresácku rodinu myslí aj počas sviatkov, ktoré má veľmi rád. Do nového roku verí v stabilitu, udržanie nadresáckej rodiny, aj keď podnikanie nie je vždy ľahké. A že chce ešte viac chodiť medzi vás, lebo ho nabíjate energiou. V Nadresáčiku nájdete aj fotoreport z vášho Mikuláša, dobré recepty, ktoré sme získali priamo od vás čitateľov a fanúšikov FB. V Nadresáčiku na vás čaká aj originálna nadresácka krížovka a hlavne dvadsaťjeden – koľko má NAD-RESS rokov, prani do nového roku. Redakčná rada Nadresáčika

Lajkujte nás na Facebooku
NAD-RESS Senica, a.s.

Sledujte nás na Instagrame
@nadresacik

Pozerajte nás na YouTube
NAD-RESS Senica, a.s.

Stretnutia s ľuďmi ma nabíjajú energiou

Štedrý deň bude v pondelok a generálny riaditeľ Peter Halabrín vraví, že ako každý rok chce posledný pracovný deň pred Vianocami obísť zamestnancov, ktorí vo firme budú a zaželať šťastné a veselé. Chce, aby všetci, u ktorých je to možné, sa už po piatku sústredili doma na prípravu sviatkov. S obchodnými partnermi sme sa aj tento rok dohodli, že vodiči by sa mali 24. decembra dostať k rodinám. Aj keď niektoré autá sa budú ráno ešte vracat.

✱ Vraj na piatok chystáte vo firme kapustnicu...

Vždy sme robievali po oddeleniach vianočné posedenia. Tento rok sme sa rozhodli ináč a v piatok 21. decembra budeme mať po prvý raz spoločné stretnutie všetkých, ktorí budú môcť. Pred budovou vedenia postavíme stan, ktorý sme nazvali vianočná NAD-RESS-ácka dedinka. Ja budem variť s Pa-Pom Kosíkom a Cibulkom guľáš z diviny a Hanka Búzeková s dievčatami zo sekretariátu navaria kotol vianočnej kapustnice. Bude aj cibulový a oškvarkový chlieb, rezne, zemiakový šalát. Privítame, ak ženy doma napečú nejaké sladkosti. Nech sa ľudia popoludní zastavia na teplý čaj alebo nealkoholický punč. Ja donesiem aj slivovicu a navaríme si vianočnú medovú. Ale až po pracovnej dobe a len pre tých, čo si už nesadnú za volant.

✱ Čím sú firmy väčšie, tým je menej času na bežné kontakty majiteľov a manažmentu so zamestnancami. Ale u vás sa vždy na osobné kontakty veľmi dbalo. Ešte stále?

Je to neraz tak. Aj ja som sa trochu dostal do situácie, že stretnutí bolo menej ako kedysi. Vstúpil som si však do svedomia a snažím sa venovať čo najviac času všetkým, ktorých si vážim. Aj ich myšlienkam a názorom. Viem, že ľudia si taký kontakt vážia. Kto ho zanedbá, stratí pojem o realite a to je zlé.

✱ Aký bol tento rok v porovnaní s vlaňajškom?

Pri pohľade na predbežné čísla sme vykonali viac práce, podali

väčšie výkony, o niečo sme porástli. Som spokojný so stabilitou personálu a opäť sme postupne uvoľňovali prostriedky na mzdy. V tom budeme pokračovať. To je však len jedna strana mince.

✱ A z pohľadu spolujateľa?

Podľa ekonomických ukazovateľov to nebude rok taký úspešný, ako sme očakávali. Faktory, ktoré ovplyvňujú podnikanie, nás tlačili dolu a ziskovosť firmy či tvorba rezerv sa výrazne stenšili. Za ostatné tri roky klesol profit o 60 percent. Sú to obrovské čísla, ale vnímam, čo sa deje na trhu a dúfam, že sa opäť dostaneme do lepších čísel.

✱ Prečo ten pokles?

Od roku 2016 sme výrazne zvýšili mzdy vodičov, o takmer milión eur a sme pripravení od budúceho roku riešiť aj THP a ďalších zamestnancov. Našťastie sa nášmu obchodnému riaditeľovi už minulý rok podarilo do niektorých zmlúv na rok 2018 dostať aj klauzulu o úprave cien v súvislosti so zvyšovaním miezd. To však ani zďaleka nepokrylo náklady a my chceme mať kvalitných ľudí, ktorých treba zaplatiť. Ďalším problémom sú pohonné hmoty, cena nafty sa drží na vysokých hodnotách. Tento rok zaplatíme o vyše 400-tisíc eur (o 8 až 9 percent) viac než vlani. Tieto obrovské sumy nevieme ovplyvniť a ani v plnej miere premietnuť do cien. Veľkou položkou boli investície do zázemia v Seneci a do vozového parku.

✱ Raz ste povedali, že investíciou do ľudí ako podnikateľ možno momentálne strácate, ale vráti sa to v zdraví firmy,

my, spokojných zamestnancov a ich nasadení...

Rodičia ma naučili, že ak hrám kolektívny šport, nie som zodpovedný len za seba ale aj za kolektív. Máme takmer 300 zamestnancov a keď k nim nebudeme cítiť zodpovednosť, nebude nám to tu nikdy fungovať. Sme jedna firma, jeden tím, jedna rodina a všetko musí ísť ako hodinky. Nikdy som si neuvedomil, ako pôsobia na ľudí moje stretnutia na dvore či firemných akciách. Mňa to nabíjalo energiou. Je dôležité, že vedia, ako fungujeme. V prieskumoch sme zistili, že väčšina ľudí na otázku, čo im chýba, nehovorí v prvom rade o mzde. To je dobrý signál. Nemáme odbory, ale sami robíme tak, aby sme sa spoločne cítili dobre. Samozrejme, musíme mať peniaze na investovanie do pohody. Ale tie získame len spolu. Darmo budem mať myšlienky ako Einstein. Ak ten, ktorý jazdí v kamióne alebo opravuje autá, nebude s nami na spoločnej vlnovej dĺžke, nič sa nepodarí.

✱ Čo firme želáte do budúceho roku?

Pokoj na prácu. Pre všetkých. Viacerí hovorili, že povyšujem vodičov nad ostatných. Nepovyšujem, vážim si každého, aj riaditeľa aj vrátnika. Ale vodičov vnímam ako prvý kontakt s našou firmou, prezentujú nás. Nemôžeme mať len pekný kamión, ale aj dobrého vodiča. Jazdou aj vystupovaním. Ak sa nám podarí v roku 2019 udržať dobrý kolektív, všetko pôjde. Želám si, aby sme fungovali minimálne tak ako dnes. Potom bude možné všeličo zlepšovať, hoci problémov bude. Nejde o problémy v NAD-RESSe, ale celkové. Tento biznis je vo veľmi zložitej situácii, preto je dôležité, aby vodič vedel, prečo by mal u nás zostať.

✱ Prečo?

Lebo NAD-RESS je firma, ktorá vytvára podmienky každému, kto tu chce čestne pracovať. Všetci chodíme do práce preto, aby sme zarobili a mali peniaze na život. Ja však hovorím o celej nadstavbe. O tom, že firma musí stále fungovať ako jedna rodina, kde si

Jeden múdry človek mi povedal, že ako šéf sa nesmieš hrať na dobrého a zlého. Musíš byť spravodlivý a ľudia pochopia všetko. Aj nepríjemné.

za stolom povieme všetko, čo si chceme povedať, aby sme sme-rovali dopredu. A to si cení každý, kto tu chce pracovať.

✱ Čo to znamená?

Nebudem rozprávať ľuďom, že máme moderné vozidlá. Takých friem je veľa. Že máme dobré monitorovacie, navigačné a spracovateľské systémy na pomoc vodičovi? To je už všade štandard. Keď niekoho lákame, máme povinnosť dať mu dostatok práce. Že včas vyplácame mzdy, je naša povinnosť, nič nad bežný rámec. Porovnávať sa môžeme nadstavbou, starostlivosťou o človeka. Musí cítiť, že ak má problém, môže prísť a kolegovia, nadriadení i podriadení, budú hľadať pomoc. V práci i súkromí. Samozrejme, sú limity, ale toto je moja vízia. Keby človek peniaze nepotreboval, nechodil by do roboty. Za prácu má výplatu. Ak odvedie nadštandard, môže dostať nadštandard. Musí to byť spravodlivé. Keď je človek hodnotený spravodlivo, horšie či lepšie, pochopí čo je spravodlivosť. Nájsť tú hranicu, je základ úspechu a takto to u nás bude fungovať.

✱ V niektorých firmách je nervozita, lebo budúci rok prinesie zmeny, kto-

ré viacerým ovplyvnia ekonomiku. NAD-RESS mal však sociálne riešenia aj bez toho, aby to nariaďoval zákon. Ako to vidíte?

Spomeniem napríklad dovolenkové poukazy. Nemajú logiku a neprinesú nič dobré. Nezoberú peniaze podnikateľovi, ale predovšetkým ľuďom. Nové náklady, ktoré štát nariadi, sa premietnu chtiac-nechtiac do cien, alebo peniaze budú chýbať inde. Niekde možno vznikne aj otázka, ako prežiť. Táto firma sa vždy snažila robiť tak, aby ľudia boli spokojní. Nedávno mi ktosi vyčítal, že to zle chápem, veď štát sa snaží, má fantastické ekonomické výsledky. Ja sa pýtam, pre koho sú? Pre zamestnancov? Podnikateľov? Zarobí človek viac, ak má štát dobrú ekonomiku? Na Slovensku som trestaný, že zamestnávam ľudí. K hrubej mzde zamestnanca odvediem štátu ešte takmer 40 percent na sociálnych, daňových, iných odvodoch. Maďarský podnikateľ platí od januára iba 17,5 percent. Rozdiel takmer 22 percent v nákladoch by sa dal použiť na sociálne opatrenia, na lepšiu techniku, pracovné prostredie a iné užitočné veci. Ak sa to nezmení,

Vodičov vnímam ako prvý kontakt s našou firmou, prezentujú nás. Nemôžeme mať len pekný kamión, ale aj dobrého vodiča. Jazdou aj vystupovaním.

čakám horšie časy. Štát i politici sa tvária, že vychádzajú ľuďom v ústrety, ale pozrite sa na dane. Stále rastú. Počúvam argumenty, že napríklad majetkové dane sú jedny z najnižších v Európe. Ale koľko tu ľudia zarábajú? Ak niekto povie, že v Rakúsku či v Nemecku je majetková daň napríklad z bytov či domov niekoľkonásobne vyššia, bavme sa aj o tamjších mzdách. Nechcem pred Vianocami vyvolávať zlú náladu, ale ak veci vnímam normálnym sedliackym rozumom, cítim napätie.

* Ako to budete komunikovať so zamestnancami, keď štát im tvrdí iné?

Normálne. Je nebezpečné vytvárať atmosféru, že všetci slovenskí podnikatelia sú zločinci, podvodníci, milionári, ktorí iba zdierajú. Ľuďom treba povedať pravdu a byť spravodlivý. Jeden múdry človek mi povedal, že ako šéf sa nesmieš hrať na dobrého a zlého. Musíš byť spravodlivý a ľudia pochopia všetko. Aj nepríjemné. A spravodlivosť je napríklad toto, čo som povedal. Môžem bez problémov dať človeku o 200 eur viac, hneď, ale nech mi štát urobí rovnaké

podmienky ako sú inde. To je starostlivosť a podpora podnikania. Ale dnes len berie. Ja viem, že to ľudia ťažko vnímajú. V rádiách a televíziách z úst politika počujú, že čo im dávajú. Ale politici nedávajú nič. Všetko im musí dať niekto, kto to zarobí a vo finále ľudia zarábajú sami svojou prácou.

* Aký bol prvotný zámer sociálneho programu, ktorý ste začali od júla?

Istý sociálny program sme mali pripravený už od roku 2000 a začali sme s ním žiť. Vyvíjal sa od množstva peňazí, ktoré sme boli schopní vytvoriť. Tento nový sociálny program sme presne a striktne zadefinovali. Rok predtým sme to pripravovali, a v júli sfinalizovali aj kvôli 13. a 14. platom, ktoré určil štát. Verejnosti sa to prezentovalo, ako super, nik z toho nič nezaplatí, ľudia dostanú... Ale my ideme svojou cestou, ktorú firma potrebuje. Je totiž rozdiel či ide o dopravnú, obchodnú či výrobnú firmu. Keby sme mali tristo ITčkárov, určite by potrebovali iné než vodiči či opravári. Robili sme aj prieskumy, debatovali sme, vyskúšali.

* A odozva?

Pozitívna, preto sme sa rozhodli aj pre zdravotnú starostlivosť nielen vo forme ako doteraz, keď ľudia mohli ísť do fitka, plavárne. Ľudia pôjdu aj k lekárovi. Neďaleko sú špičkové kúpele Smrdáky, jedny z mála svojho druhu. Bola by škoda nevyužiť ich, preto sme s nimi začali komunikovať a vytvorili projekt zdravotnej starostlivosti rozdelený podľa kategórií. Ľudia dostanú relax a navyše sa dozvedia čosi aj o svojom zdravotnom stave. Ľudia sú spokojní a program budeme zlepšovať a dopĺňovať. Zaviedli sme opäť aj to, čo sme už mali. Kritériom sú aj odpracované roky, nech sú motiváciou. Ak sa povie, že keď bude niekde pracovať dva roky má napríklad nárok na dovolenkový poukaz, pýtam sa, či lojalita k firme je nastavená na dva roky? Toľko trvala aj základná vojenská služba! Ak má zamestnanec dostať vážnejšiu odmenu, nejakú podporu, má byť za dlhšie obdobie.

* Prečo tak zdôrazňuje te odpracované roky?

Kto je vo firme spokojný, bude tu určite dlhšie. Je to o dôvere a vďake. Za odpracované roky je istý príspevok a zaviedli sme aj dovolenkový a vianočný príspevok. Nie je to 13. a 14. plat. Načo mám dať štrnásty plat, keď nedám dvanásť normálnych. Nechceme populizmus. Dvanásť plátov ročne je zákon. Ak zamestnanec splní nastavené kritériá, dostane pridané. Teraz po prvý raz vyplácame vianočný príspevok. V hotovosti aj s mojím osobným listom. Samozrejme, firma si nato musí zarobiť. Mali sme veľkú polemiku, keď sme chceli príspevok zaviesť už v júli za prvých šesť mesiacov

roka. Dovolenkový príspevok sa totiž týkal 78 zamestnancov. Rozhodli sme sa, že ho nevyplatíme, lebo 220 ľudí nesplnilo podmienky. Bojoval som s tým vnútorne veľmi, lebo 78 ľudí vlastne trestáme. Ale urobili sme dobre, že to platíme až od 1. júla dopredu a nie dozadu. Máme už 180 ľudí, ktorí podmienky sociálneho programu plnia, hoci sa nezmenili. To je obrovský skok hore a 14. decembra každý, kto splnil podmienky programu, dostáva vianočný príspevok. Teším sa, že o pol roka bude dovolenkový príspevok možno ešte vyšší.

* Ľuďom sa páči, že aj ich rodiny sú začlenené do sociálneho programu.

Rodiny robia imidž firmy. Hľadáme cesty, ktoré sú finančne prijateľné a aj zákon ich umožňuje. Máme rozpracované aj námety k letnému dovolenkovému príspevku. Nechcem však predbiehať. Určite budeme robiť firemné akcie aj s rodinami. Chceme však peniaze využiť aj efektívnejšie, aby sa ľudia na nejakom podujatí stretli nielen raz za rok, ale aby sme ich dostali aj do spoločenského života vo firme. Krok po kroku, aby sa ľudia zžili s novým.

* Máte vodičské dynastie?

Vodičov máme približne 230 a sú veľmi špecifickou skupinou. Nie žeby neboli počty, ale hovoríme o odbornej zdatnosti. Každý rok nám asi šesť ľudí odchádza do dôchodku a šesť musíme prijať. Máme mladých chlapcov, ale ich počty sa menia. Som však presvedčený, že si ich dokážeme vychovať. Veľa mladých je z rodín našich zamestnancov. Nie je nič lepšie, ako keď tu jazdil otec či deda a dnes je tu vnuk alebo

syn, lebo vidí spokojného otca. Touto cestou chceme ísť. Nie cez úrady práce a projekty prezentované štátom, ktoré neexistujú. Lebo na Slovensku už nie sú nezamestnaní, ale iba ľudia, ktorí nechcú pracovať.

* Pomáha program Mladý vodič?

Nie žeby sme nepotrebovali viac zamestnancov. Ale už desaťrocie aj mäsiari a poľnohospodári plačú, že niet ľudí. Nehovorme však iba o počtoch, ale aj o odbornosti. Niektorí hovoria, vraj šofér, čo aký problém, ale netušia, aká je to náročná profesia z hľadiska odbornosti a licencií, čo musí spĺňať a koľko to stojí. Keď sme navrhli projekt Mladý vodič, policajti ho odsúhlasili, ale politici zastavili. Opa-kujem, zdôrazňujem nie odborníci, ale politici. Nikto nechce, aby osemnásťročný chlapec získal vodičské oprávnenie a hneď sa posadil do štyridsaťtonového kamiónu. Nič sme nevymysleli, len pripomíname, čo už bolo.

* Čo bolo a ako?

Kedysi vodiči získali skúsenosti na vojenčine, najazdili množstvo kilometrov a až potom sa dostávali na veľké kamióny. Dnes chlapci vyjdú zo školy ako devätnásťroční, ale vodič kamiónu musí mať 21 rokov. Musí mať vodičák, odborné školenia a splniť ďalšie podmienky, ale mal by mať aj možnosť „tréningu“. Mohol by začať na menších, ľahších a obratnejších vozidlách do 25 ton či stavebných vyklápačoch. Aj to sú nákladniaky. Ak získa skúsenosť, môže ako 21-ročný požiadať o rozšírenie vodičského oprávnenia a sadnúť do veľkého kamióna. Chceli sme, aby ich kariérny postup bol postupnejší. Dnes si môže do kamióna zasadiť 21-ročný

Neďaleko sú špičkové kúpele Smrdáky, jedny z mála svojho druhu. Bola by škoda nevyužiť ich, preto sme s nimi začali komunikovať a vytvorili projekt zdravotnej starostlivosti.

mladý muž, ktorý prešiel školeniami, ale nemá skúsenosti, lebo možno robil iba v dielni opravára alebo závozníka. Náš návrh by mu pomohol aj poznať, čo je práca šoféra a či na ňu má. Nič lepšie nie je. Šesť, sedem ľudí, ktorých potrebujeme, si vieme vychovať a rátať aj s istou fluktuáciou, ktorá vždy bude. Ale som rád, že z katastrofálnych čísel z rokov 2015 a 2016 sme sa dostali na polovicu.

*** Starší majú svoje priority, mladí svoje. Aký je medzi nimi rozdiel?**

Mladší človek je zdravší, dravejší, ale rýchlosť niekedy prevláda nad rozumom. Tým sme však prešli asi všetci a je v poriadku, ak je to v rozumných hraniciach. Starší vodiči sú zasa zväčša rozvážnejší, majú iný prístup k zákazníkovi i práci. Mladí by boli schopní robiť desať a viac hodín, lebo chcú zarobiť a majú aj iný prehľad o technológiách v kabíne. Vyrastali s mobilnými telefónmi, tabletmi, počítačmi. Ale všetci musia v rovnakej profesii podať rovnaký výkon.

*** Koľko práce si odnášate domov na Vianoce ako majiteľ a šéf firmy? Vraj podnikateľ sa chvíľku teší, ale potom v hlave prepne a rozmýšľa o robote?**

To je asi aj môj najväčší problém. Nevieť sa len tak odosobniť od vecí a problémov, ktoré mám v hlave. Zobudím sa a riešim. Úplne jedno či je Štedrý deň, Silvester alebo 20. jún. Bol by som najšťastnejší, ak by som mohol ísť sviatkovat' s tým, že najzásadnejšie úlohy a rozhodnutia sme už urobili a človek má čistú hlavu. Manželka i deti sú tak nastavené, že tatino teraz nie je s nami, neriešate ho. Koľkokrát sa pristihnem, že sedím, a myslou som niekde inde a neviem, čo sa okolo mňa deje. Snažím sa to však eliminovať, lebo to neprospieva rodine, ani iným. Keď si však chcem očistiť hlavu, so psom ideme do lesa. Hoci aj tam rozmýšľam aj o práci, ale človek sa dostane do úplne iného režimu. Doma v televízii najradšej pozerám šport alebo prírodu. Ale teším sa na Vianoce, manželka už teraz hľadá, na ktorej stanici budú vianočné filmy. Každý deň najmenej jeden. Vďaka Bohu za ľahké filmy, komédie, postavené na uvoľnení a zábave.

*** Ako pripravujete Vianoce?**

Kuchyňa máme rozdelenú tak, ako som poznal od malička. Ženy majú svoje úlohy a muži svoje. Manželka výborne varí a už dcéra sa zoberie do kuchyne a uvarí svojim spôsobom čokoľvek, akokoľvek, tak sa do toho nemiešam. Živý stromček

zdobíme deň pred Vianocami a to je viac-menej úloha chlapov. Vianoce mi voňajú stromčekom. Dodá sviatkom atmosféru. Drevo je drevo. Na Štedrý deň manželka s dcérou chystajú výzdobu, stôl, varia večeru, ja chodím kŕmiť do lesa zvieratá. Každý Štedrý večer ráno zoberiem auto, psa, chodím so mnou buď syn, kamarát, svokor, zoberieme pečivo, mrkvu, jablká a v lese kadiaľ chodievam, kde to poznám, do každého krmelca dáme jablko. Potrpím si na tradície, a snažím sa ich učiť aj deti. Hoci majú 21 a 19 rokov a inklinujú k iným veciam. Ale musím ich pochváliť, že sa podali a tradičné Vianoce musia byť. Aj list Ježiškovi, jedno, či má niekto pomaly päťdesiat alebo desať, musí byť napísaný rukou a položený na okno.

*** Čo ste vlni napísali Ježiškovi?**

Klasika, ako chlap som chcel ponožky a také veci. Tento rok som napísal list, ale nerozpísal darčeky. Je tam len jeden spoločný. Pre celú rodinu.

*** Čo?**

Po Vianociach poviem.

*** A vlni?**

Nič konkrétne, lebo nie je dôležité mať pod stromčekom kopu, ale ísť v ústrety svojim blízkym. Naša rodina si zakladá na tom, že urobí radosť každému, keď dostane, čo očakáva. Snažíme sa splniť, čo si kto napíše a vďaka Bohu aj decká si napíšu nejaké tričko, oblečenie, veci, ktoré budú reálne potrebovať. Je tam aj dovolenka. Požičiavame si karavan a dvakrát do roka chodíme na dovolenku po Slovensku a Česku. Je to najúžasnejšia spoločná rodinná dovolenka. Alebo pod stanom. Tento rok som dokonca nahovoril manželku a boli sme sami dvaja na bicykloch.

*** Máte už pre manželku darček?**

Nie. Ale už napísala Ježiškovi, tak sa tomu začnem venovať. Ale ešte som obálku neotvoril.

*** Kedy list Ježiškovi otvárate?**

Kto kedy chce. Nikdy sa s nákupmi nestresujem, som typický chlap, nenávidím nakupovanie. Do obchodov ma dostanú dvakrát do roka, aj to iba len, ak si musím vyskúšať topánky. Keď idem kupovať darčeky, viem, čo chcem. Ak to majú v prvom obchode, už netreba chodiť do druhého. Za hodinu mám všetko. Nadávam všetkým, čo volajú ježiši, ešte nemám darčeky! A čo? Tak nemám, však Vianoce nie sú o tom. Ale manželke vždy vymyslím drobnosť, ktorá

Veľa mladých je z rodín našich zamestnancov. Nie je nič lepšie, ako keď tu jazdil otec či dedo a dnes je tu vnuk alebo syn, lebo vidí spokojného otca.

ju poteší. Aj vlni dostala malý šperk a už ma hreší, že to nevy-nosí, ale mňa to baví. Dostala aj nejaké oblečenie. Viem, čo nosí a dcéra mi chodí pomáhať.

*** Deti čo dostali?**

Určite oblečenie a syn nový notebook. Je to z tých praktických vecí a používa ho na vysokej škole. A dcéra dostala telefón.

*** A vy vlni?**

Knihy, veľa kníh. A cédečka. Mám aj tie s vianočnými kole-dami. V aute ich mám pustené stále. Manželka, samozrejme, kúpi nejaké tričko a podobné drobnosti.

*** Na aký darček z detstva si pamätáte?**

Dva si budem pamätať navždy. Kým mama varila, s otcom a bratmi sme zdobili stromček, prestierali sme stôl, zdobili misu s ovocím a buráčkmi. Vtedy som po prvý raz videl na Vianoce banán a mandarínku. Vždy sme písali list Ježiškovi a mojím najväčším snom bol angličák. Ak také autíčko niekto doniesol do školy jéééžiši, to bolo! Druhou túžbou

bola Tatra 148, veľké oranžové vyklápacie plastové auto. Mal som asi sedem rokov, strašne som po ňom túžil, ale rodičia mi ho nechceli kúpiť, aby som ho nezničil. Nakoniec kúpili, mal som ho dvadsať rokov a nikdy som na ňom nič nezlomil.

*** Sviatkujete vždy doma?**

Vždy. Vianoce sú o rodine. Nemali sme svadbu v kostole, ale na Štedrý večer ideme spolu na evanjelické Služby Božie a potom je spoločná večera. Na stole je nachystaný aj voľný tanier. Už nemám otca, manželka mamu a doma sme mali pri stole vždy voľné miesto pre tých, čo medzi nami nie sú.

*** Vaše vianočné menu?**

Je to klasika a bohapusté prejedanie. Prípitkom je štamperlík varenej medovej slivovice, nasleduje oblátka s medom. Vývar je klasický, kurací alebo morčací, ktorý manželka robí s rezancami. Nasleduje klasická vianočná kapustnica, po nej kapor, pečený na masle s cibuľou, cesnakom a korením

na plechu. Vcelku, len bez hlavy. Každý si z neho sám odoberie. K nemu je zemiakový šalát, potom klasické bravčové alebo kuracie rezne s ryžou alebo šalátom, kto ako chce. Manželka napiekla koláč, ktorý voláme tunel. Je to srnčí chrbát a pamätám si naň od detských čias, keď ho a iba na Vianoce piekla mama. Vo forme je biely piškót, naspodok dávala zaváranú marhuľu, krém, ďalší plát bieleho piškóta, celý banán, zaliaty krémom a hore tmavý piškót. Po stuhnutí sa to zaleje čokoládou. Fantastické! Manželka robí aj parížske rožky, lebo deti ich majú strašne rady. Pri večeri musia byť aj v čokoláde omočené kokosové zákusky z piškóta.

*** Kedy sa stretávate s príbuznými?**

Bratova manželka sa narodila na Štedrý deň, takže sa stretávame všetci u nich doma. Sú spolu už vyše štvrtstoročia. Keďže otec bol Štefan, tak sa na ďalší deň stretávame celá rodina u mamy.

*** Kde Silvestrujete?**

Aj na Silvestra býva večera o piatej, celá rodina sa zídeme doma, priamo naša rodina, niekedy k nám chodí aj moja mama a svokor. Sú sami a nenecháme ich doma. Sme štyri manželské páry a stretávame sa aj počas roka a chodievame spolu na turistiku. Vždy silvestrujeme u jednej z nich, teraz to vychádza na nás. Silvester však veľmi neuznávam. Keď som bol mladý, tešil som sa, lebo sme väčšinou šli na chatu, na žúrku od rána do rána. Dnes mi to pripadá len ako opijácky sviatok. Podvečer po normálnom pracovnom dni sa všetci ponáhľajú, lebo je Silvester a ideme piť. Ja si tiež vypijem, nemám problém, ale plánovanie, že teraz donesieme fľašky a ideme piť, mi prekáža. Naša partia si posedí dakedy aj do štvrtej ráno, ale preto, že je nám dobre. Nie kvôli alkoholu.

Mik, mik, Mikuláš, prišiel s čertom na koláč, **sľubujem,** **sľubujem,** že už **hnevať nebudem...**

Tento rok na nás Mikuláš nezabudol a navštívil nás spolu s čertom a anjelom vo firme aj na Nadresáckej benzínovej pumpke. Tešili sa deti aj dospelí.

Zmierenie s čertom v servise.

Vitaj, vitaj, Mikuláš,
čo v batohu pre nás máš?
Cukríky i čokoládky
a či dáky perník sladký?
Celý rok sme poslúchali,
aj si uši umývali.
Žiaden z nás
sa nebil veru,
na kolene nemal dieru.
Tak ako sme sľúbili,
všetci sme sa ľúbili.
Rýchlo, rýchlo
rozbaľ vrece,
nikto z nás už
čakať nechce.

Hudobníci zo základnej školy pod vedením pána Jankoviča. Hrali parádne.

Na všetky deti čakalo prekvapenie.

Hudba, tanec a skvelá nálada.

Dievčatá poslušne počítali celý rok.

Na dispečingu sa rozdávali sladké odmeny za správnu navigáciu.

Vítanie Mikuláša s úsmevom.

Srdečne Vás pozývam
do „Vianočnej dedinky“
21. 12. 2018 o 12.00 hod.
v areáli NAD-REES.
S láskou Váš generálny

Pozvánka

Vodiči na vnútroštátnej roznášajú

Slovensko poznajú spamäti, nerátajú, ktorou trasou koľko razy prešli a navigátor na palubnej doske im slúži snáď iba na to, aby sa dozvedeli, kde je obchádzka, nehoda. Bez nich by nebolo toľko detskej radosti pod vianočným stromčekom, hoci nevedia, čo presne do obchodov na paletách v škatuliach vezú. Nakladanie sa kontroluje QR kódom.

Sviatky sú pre vodiča časom oddychu

Koledy má vodič Jozef Drinka veľmi rád, cez Vianoce si ich doma púšťajú neustále. A obľúbenou vianočnou pesničkou je Púlnocní, ktorú spieva Václav Neckář. Rád má aj vianočné pesničky od No Name a na Vianoce si púšťajú aj No Name s Karlom Gottom.

Rok, ktorý sa končí bol preňho pohodový, aj v práci aj v rodine a na Vianociach ho teší pokoj, odpočinok po mesiacoch práce. Sviatky berie ako oddych. Predvianočné týždne bývajú totiž na cestách veľmi rušné, všade je veľa kamiónov s tovarom

do obchodov, ale aj ľudí. Všetci chodia nakupovať, takže sú plné cesty.

Vianočné stromčeky nevozieva, to je vec iných vodičov. S jeho kolegami vozí iba potraviny a počas vianočných sviatkov jazdiť nebude. Od júna platí to-

tiž nový zákon, že na sviatky sú všetky obchody zatvorené, niet teda kam voziť. Aj predavačky a ostatný personál majú predsa nárok na sviatky.

Prvé vnukove Vianoce

Už 23. decembra si postavia doma vianočný stromček. Bude tradične umelý, s ním je vraj v porovnaní so živým menej práce. Postavený ho budú mať do sviatku Troch kráľov, podobne tak, ako je to vo väčšine slovenských rodín. Vianoce bude tento päťdesiatpäťročný muž tráviť doma s rodinou. Po prvý raz bude medzi nimi pri stromčeku aj jeho prvý vnuk. Sviatočný večer ale určite ešte vnímať nebude, asi si pospí,

„Nie som priateľom zimného počasia, pre mňa zima nemusí existovať. Nám je lepšie v teple, takže máme radšej letné dovolenky.“

pretože má iba pol roka. Dedo sa však veľmi teší, ako bude chlapec rásť a vnímať ďalšie sviatky s tým nádherným detským očakávaním.

Na sviatočnom stole rovnako ako v minulých rokoch nesmie chýbať šošovicová polievka, kapustnica, hríbová omáčka, kapor a moriak. Medzi vianočnými koláčmi budú aj pečené s makom, ich názov si však nepamätá, len mu pripomínajú nugátové buchtičky, akurát bez nugátu. Pri varení alebo pečení na Štedrý večer manželke pomáha, vraj ho to aj celkom baví. Podotýka však, že polovičke iba pomáha, niet jedla, ktoré by robil iba on sám, bez asistencie a rady.

Na výbere darčeka mi záleží

Darčeky kupuje sám, nikdy však nie na poslednú chvíľu. Na výbere si dá záležať. Stalo sa však, že išli s manželkou spolu a ona si vybrala, čo sa jej páčilo. Aj on dostáva darčeky. Tým najnetradičnejším bol raz dokonca zlatý prsteň, čo ho veľmi potešilo.

V NAD-RESS jazdí už dva-

násť rok. Kedy tento rok sadne za volant kamiónu posledný raz, s istotou ešte nevie. Je mu jasné, že jazdiť bude 30. decembra a zrejme aj predpoludním v posledný deň roku. Nielen preto si medzi Vianocami a Novým rokom neplánuje lyžovačku alebo pobyt niekde na horách. „Nie som priateľom zimného počasia, pre mňa zima nemusí existovať“, tvrdí. „Nám je lepšie v teple, takže máme radšej letné dovolenky“.

Silvester doma

Silvestrovat' bude určite doma, zabávať sa pri televízore a o polnoci vystrelia nejaké petardy. Mal by to však byť pokojný večer a noc. Majú totiž štyroch psov, takže ohňostroj by nemal byť veľký, ani hlučný. Psy sa toho hluku totiž veľmi boja, lebo ich sluch je stokrát citlivejší než náš.

Verí, že počas sviatkov načerpajú dostatok síl a v prvých minútach Nového roku bude všetkým naokolo želať hlavne pevné zdravie. Nijaké novoročné predsavzatia si však ani teraz dávať nebude. Je to podľa neho zbytočné, pretože aj tak sa porušujú.

„Pri varení alebo pečení na Štedrý večer manželke pomáha, vraj ho to aj celkom baví. Podotýka však, že polovičke iba pomáha, niet jedla, ktoré by robil iba on sám, bez asistencie.“

Jozef Drinka

radosť pod stromčeky

Za volantom je robota, ktorú má rád

Branislav Skalský

Kdesi čítal slová istého pilota, ktorý vyhlásil, že vždy chcel robiť iba takú robotu, ktorá by ho bavila a ešte by mu za ňu aj platili. Štyridsaťštyriročný Branislav Skalský tvrdí, že to platí aj preňho. Ak by ho to nebavilo, išiel by von z auta. Pod auto. Je totiž vyučený automechanik s maturitou v strojárskom odbore.

Po vyučení bol zakrátko aj mechanikom, po vojenčine pracoval na rodinnom gazdovstve v rastlinnej i živočíšnej výrobe. Ale ani tam nevyšiel zo strojárkeho cviku, lebo sa musel starať o mechanizmy. Po čase sa však vrátil za volant - rozvážal chlieb a pečivo zo seneckej pekárne. Ale to predvídavo vymenil za istotu v NAD-RESS-e. Hoci v Senci piekli kvalitný chlieb i pečivo, malá firma nevydržala tlak veľkého nadnárodného podnikateľa a zanikla. Nedávno sa tam zastavil a z pekárne sa stal truckshop, obchod s doplnkami pre nákladné autá. Keď vravel, že tam kedysi nakladal prepravky s chlebom a pečivom, iba sa naňho čudne pozreli. Nik si v obchode na pekárňu nepamätal.

Jedenásť rokov

V NAD-RESS-e jazdí už jedenásť rokov. V súčasnosti volom, do ktorého naloží až 33 paliet s potravinami a ďalším tovarom. Raz, dva, výnimočne aj tri razy za deň zo Senca otčí predajne v sieti Billa v rozličných častiach Bratislavy, jazdí však aj na iných trasách po západnom a strednom Slovensku. Jedna z najdlhších meria okolo päťsto kilometrov a vedie do Veľkého Krtíša a nazad. Nakladá vo veľkosklade Billy v Senci v noci o druhej a vykladá v jednej či dvoch predajniach v No-

vých Zámkoch, v dvoch v Štúrove, potom ide do Šiaha a do Veľkého Krtíša. Príležitostne má jazdu aj do skladu v Prešove na východnom Slovensku. Vraj aby si pamätal krajinu.

Čo vozí, vie zväčša len zbežne, lebo iba odpípne na palete QR kód. Určite tam v decembri bude podľa pestrých obalov vianočný tovar, vozí sa viac zeleniny, ovocia, sladkostí, kolekcie na stromčeky, určite aj vína, alkohol...

Nezdá sa mu, že by sa jazdilo viac než v iných mesiacoch. Ľudia vedia, že idú sviatky, bude päť voľných dní a dva dni budú predajne zatvorené, preto sa predzásobujú, čo sa dá, kupujú skôr vopred. Zdá sa mu, že pred pár rokmi bol väčší blázinec, dnes je však možno aj viac áut a určite prepracovanejšia logistika.

Ak pôjde všetko podľa plánu, poslednú predvianočnú jazdu bude mať v nedeľu 23. decembra podvečer. „Posledné jazdy, napríklad do Bratislavy, alebo Šamorína či Veľkého Medera robíme my, ktorí bývame v okolí Senca,“ hovorí B. Skalský. „Kolegovia, ktorí sú z väčšej diaľky, končia v ten deň skoršie, ja to mám domov, do Hurbanovej Vsi iba desať kilometrov.“

Vodičova rodina

Pre tú krátku vzdialenosť môže byť večer s manželkou i s deťmi. S deväťročným

synom, ktorý je tiež vyučeným automechanikom a pripravuje sa na maturitu a s päťročnou dcérou. I s rodičmi, s ktorými býva pod jednou strechou. Vodiči, ktorí bývajú neďaleko Senca, predsviatočný rozpis jžd chápajú. Je to ich prejav kolegiarity, solidarity s vodičmi, ktorí v bežných dňoch po skončení dennej pracovnej zmeny nejdú domov k rodine, ale spávajú v areáli Billy v nadresáckej ubytovni a v autách.

Aký bol preňho rok, ktorý sa chýli ku koncu. Hovorí, že vcelku pohodový, nemusel riešiť nijaké vážnejšie problémy. Pred sviatkami porobí okolo domu, čo treba. O výzdobu stromčeka, ktorý musí byť živý, krásny a do dvoch metrov, sa postarajú deti. Manželka varí a on sa jej do toho nemieša. Akurát nachystá na stôl oriešky, ovocie aj obilie – dary zeme, ktoré dopestovali.

Starší mali Vianoce také slávnostnejšie, myslí si, ale Skalský sú tradičná kresťanská rodina, ktorá dodržiava všetky sviatočné zvyky, aj evanjelické aj katolícke. Každý počas roka navštevuje „svoj“ kostol podľa vierovyznania, on však chodí s manželkou pravidelne aj na polnočnú.

Priebeh vianočných sviatkov sa aj na Slovensku mení, zdá sa, že ľudia ako by zabudli na tradície, ale podľa Branislava Skalského zabudli skôr navonok, no vo vnútri na ne myslia. „Aj ten, čo nechodí do kostola, nepozere na Štedrý večer šport. Aj keď nie je kresťanský založený, pekne sa oblečie k prestretému slávnostnému stolu a uctí si ten sviatok narodenia,“ myslí si.

Ich štedrovečerný stôl

Okolo stromčeka sú doma šiesti aj s jeho rodičmi.

Na štedrovečernú večeru nesmie chýbať kyslá šošovicová polievka, lebo babka vravievali, nech sa zje veľa šošovice, aby bolo veľa peňazí. Majú rybu, väčšinou filety, ale vlni to boli pstruhy, potom dva druhy kapustnice.

Na večeru nesmie chýbať kyslá šošovicová polievka, lebo babka vravievali, nech sa zje veľa šošovice, aby bolo veľa peňazí. Majú rybu, väčšinou filety, ale vlni to boli pstruhy, potom dva druhy kapustnice. Jedna je myjavská, odkiaľ pochádzajú Skalskí, tá je na sladko, ako sa kedysi varievala a majú aj záhoráčku, lebo manželka je z Rohožníka. Tam, k rodičom pani Skalskej, chodia na prvý sviatok vianočný na spoločný sviatočný obed.

Zákusky nie sú, len suché koláčiky. Na štedrovečernom stole však musí byť koláč z kysnutého cesta, makový, orechový, lekvárový a tvarohový a ovocie k tomu. „Keď občas poviem deťom, že kedysi boli banány a mandarínky iba na veľké sviatky a stáli sa na rady, tak sa len smejú,“ hovorí chlap, ktorý ako dieťa zažil reálny socializmus. Jeho deti to berú už ako rozprávanie o dávnych časoch.

V dedine, odkiaľ je, bol v obchode chlieb len v utorok, štvrtok a v sobotu. V ostatné dni bolo iba otvorené. Trochu zeleniny bolo iba v búdkach pri ceste, v obchode nebola, ináč rodina mala iba to, čo sa urodilo za domom. Spomína si, ako obchodníčka teta Helenka, hovorila mame, že prišli mandarínky a pomaranče, má aj pre ňu, ale nikomu nemohla dať tri balíčky,

len jeden, dva, aby sa ušlo ostatným. Na nákupy sa chodilo do Senca, a dnes sa ide, ak sa na dačo zabudne, aj dvakrát denne. A nakupovanie v Bratislave? To bol sviatok.

Posledné dni roka

Dnes do nákupných stredísk chodí len keď treba, pozná však ľudí, ktorí tam chodia len aby chodili. V piatok-sviatok. Manželka pracuje v Rakúsku, kde majú v nedeľu obchody zatvorené a ľudia si zvykli. Nechýba im to, lebo čo potrebujú, môžu nakúpiť dopredu.

Po sviatkoch už opäť rozváža potraviny. Aj medzi sviatkami a na Silvestra ráno. Či sa pred Silvestrom vozí viac alkoholu, netuší. Určite však vie, že vozí čoraz viac ovocia a čerstvej zeleniny. Ľudia si zvykli.

U Skalských silvestrujú v rodinnom kruhu. Na stole je kapustnica. Ak už nezostala od Vianoc, navarí sa nová. Pani Skalská pripraví studené misy, vyhrá sa s chlebičkami.

Dedina o polnoci vyjde von, vystrieľajú sa petardy. Potom sa ide na ich námestie, pred šenk a obecný úrad, kde sa točí autobus. Ľudia prinesú fľašku, nejaké dobroty. Silvestrovská zábava už nie, ale šepká sa, že sa obnoví tradícia. Veď kedysi musela byť nielen silvestrovská, ale aj hodo- vá či katarínska.

Branislav Skalský

Vianoce si kamionisti z medzinárodnej

Vodič v medzinárodnej doprave si vie pohladit' dušu Vianocami. Celý rok na cestách dá zabrat, a tak pohodu medzi svojimi, ktorých vidí počas roka málo, večere, kedy sa nemusí pozerat' na hodiny je pre nich výnimočná.

Už desať rokov na jednej trase

Ráno o deviatej vyráža Branislav Pítek za volantom actrosu zo Senice do nemeckého Norimbergu a už na druhý deň skoro ráno musí byť nazad. Obdeň sa to isté opakuje. Už po desať rokov. Cestu pozná po pamäti, ale aj tak však pozorne počúva dopravné správy z nemeckých rádií, či nie sú niekde dopravné havárie, obchádzky.

Vtedy musí druhý vodič, ktorý práve nešoféruje, v kabíne hľadať náhradnú trasu. Aj na mape. Väčšina vodičov v medzinárodnej doprave jazdí sama, ale štyridsaťosemročný Branislav Pítek z Turej Lúky, ktorá je súčasťou Myjavy, jazdí vo dvojici so štyridsaťdvaročným Myjavčanom Miroslavom Zelenákom. Vo dvojici preto, že ide o dvadsaťjedenhodinovú jazdu, počas ktorej sa musia za volantom striedať dvaja vodiči. O piatej podvečer sú na rampe, do siedmej je naložené a čaká ich osem hodín cesty nazad.

V deň, keď prídu domov, vyráža na tú istú cestu iným autom iná dvojica vodičov. Jeden týždeň sa každé ráno otočí tri,

v ďalší dva razy. Z Norimbergu vozia stále to isté – do centrálneho slovenského skladu v Senci náhradné diely pre mercedesy. Tam ich skoro ráno už čaká päť menších vozidiel, na ktoré náklad preložia a odvezú do autorizovaných servisov po krajine. Možno kedysi priviezol aj niektoré diely na výmenu v jeho actrose, ktorý má za päť rokov odjazdených už úctyhodných 900-tisíc kilometrov. Ak sú pripravené v dostatočnom množstve, tak v Senci nakladajú na spiatočnú jazdu do Norimbergu prázdne obaly. Aby boli autá čo najlepšie vytážené a nejazdili zbytočne jedným smerom prázdne, príležitostne vozia aj drevo do Nemecka, alebo

z Grafobalu do Kladna pestrofarebné škatule, do ktorých sa balia skladačky lega.

Čo vidno spoza volantu?

Nestázuje si na jednotvárnosť svojich jazd, je predsa profesionál, ktorý to musí bez problému zvládnuť. Je však doma na víkendy a môže pravidelne cestovať po Slovensku na preteky so synom, gymnazistom, ktorý je juniorským reprezentantom v plávaní. V nemeckom sklade mu príchod Vianoc nič neprípomína. Napokon, osemdesiat percent personálu tvoria Rusi, ktorí majú svoje Vianoce neskôr než my. Pretože s nimi sa dohodnúť dokáže, takmer mu netreba ani bežnú nemčinu na zvládnutie pohybu v sklade a na rampe.

Či majú vianočnú výzdobu mestá a dedinky na trase, nevie. Väčšinou jazdia po diaľniciach ďaleko od obydľí. Výzdobu a vianočné pesničky registruje iba na benzínových pumpách a odpočívadlách na trase, kde sa zastavia na cikapauzu. Na nákupy niet času, napokon všetko, čo by videl v mestách po nákupných strediskách, je už v obchodoch aj doma. Netankujú, nafta im

Z Norimbergu vozia stále to isté – do centrálneho slovenského skladu v Senci náhradné diely pre mercedesy. Tam ich skoro ráno už čaká päť menších vozidiel, na ktoré náklad preložia.

stačí z domu a natankujú si ak tak kávu do téglika. Ale on by si, ako doma, dal najradšej turka z popradskej kávy.

Týždeň pred Vianocami očakáva na cestách divočinu. Nielen kvôli kamiónom a dovolenkárom, ale aj Poliakom, ktorí sa budú ponáhľať autami a mikrobusedmi križom cez stred Európy domov. V kabíne im budú za jazdy znieť koledy, aj Karel Gott, Paľo Habera a ďalšie obľúbené slovenské a české hviezdy i skupiny, ktoré majú na cédečkách alebo nahrané. Na Vianoce, na to, aké darčeky čakajú pod stromčekom, ako strávia sviatky, určite aj teraz padne reč. Ako každý rok na ceste. Väčšinu odpovedí už obaja vedia.

Na čo sa teší vodič

Každý vodič sa na Vianoce teší možno viac než bežní ľudia, ktorí nie sú na cestách. Vodič v medzinárodnej doprave si vie vychutnávať tú tichú noc a pohodu medzi svojimi, ktorých vidí počas roka málo, večere, kedy sa nemusí pozerat' na hodiny. Pán Pítek si vyobľúbil a množstvom otázok zahrnie dcéru, ktorá absolvovala štúdium biológie na Univerzite Komenského v Bratislave, teraz pracuje v Londýne a domov príde na celý týždeň.

Hlava rodiny si bude tieto sviatky vychutnávať viac než po iné roky, lebo budú dlhšie. Nemci dispečerom do NAD-RESSu oznámili, že posledné auto na Slovensko budú nakladať už 20. decembra podvečer. Bude to pohodička, no spomína si, že raz sa k štedrovečernému stolu takmer nedostal. To, keď sa ešte u inej firmy vracal z Ruska. Jazdit' nebude mimoriadne ani medzi sviatkami. V Norimbergu totiž robia mimoriadne nejakú inštaláciu. Navyše, doma bude aj prvý týždeň v Novom roku. Už 1. januára vyráža s manželkou, deťmi i priateľmi na lyžovačku do Bachledovej doliny. Zalyžovať si rád chodí aj na svahy na Starej Myjave. Musí byť však sneh.

Štedrovečerná atmosféra je vo väčšine slovenských rodín podobná. Aj u Pítekov. Otec na inštaluje umelý stromček, zavesí

sviečky, dcéra ho ozdobí. Mama bude pripravovať slávnostnú večeru, pupáky, šalát, nie kapra ale pangasius a otec nebude radiť, lebo ona to zvláda vždy výborne. Svokor prinesie na slávnostný stôl rodinnú klasiku, moravské koláče s tvarohom, makom, či lekvárom, veľké ako pizza. „Nie, určite neschudneme,“ smeje sa. On akurát nachystá vianočnú jablkovicu: do dvoch deci vriacej vody dá päť polievkových lyžíc cukru, nechá skaramelizovať a rozpustí v pol litri páleného z jablák. Naleje do termosky a vydá sa k niektorým susedom na prieskum, kto si aký postavil a vyzdobil stromček.

Podoba sviatkov

Ako evanjelik chodí na šiestu na Služby Božie a manželka zasa nevynechá polnočnú omšu. K večeri s nimi zasadnú svokrovci a po nej sa rozbaľujú darčeky. S dcérou niečo vyriešil telefonicky, niečo objednala v Anglicku a príde to domov. Tá rozhodne aj o odevoch, má prehľad. Pretože tento článok vyjde pred Vianocami, preto nebude prezrádzať, čo dostane manželka, hoci ona to vraj tuší. A syn chce nový telefón a povedal si parametre, nuž nebude to tajomstvo.

Silvestrovat' budú doma. Na stole bude kapustnica, varená klobása, šišky s marhuľovým lekvárom. Pri televízore si možno zdriemnu, ale deti ich určite včas zobudia. O polnoci vystrelia zátku z osvedčeného sektu, ktorý chodí pán Branislav kupovať k súkromníkovi do Limbachu. Potom zjídu tradične vinšovať k susedom.

Príde aj na novoročné predsavzatia. Jedno je s rozhodnutím rúk: „Schudnúť... mám 105“, vyhlasuje, no vie, že je to zložité. Povolanie vodiča je sedavé, hoci pri nakladaní a vykladaní používa aj svaly. S hmotnosťou sa nepriatelí, hoci aj športuje. Okrem zimnej lyžovačky v lete bicykluje a robí v ovocnej záhrade, ktorá ho baví. Má tam jablone, slivky, marhule, čerešne a ringloty. Do kuchyne prispieva aj cesnakom. Tento rok úroda predstavovala 560 hlávok, takých pätnásť kíl.

V kabíne im budú za jazdy znieť koledy, aj Karel Gott, Paľo Habera a ďalšie obľúbené slovenské a české hviezdy i skupiny. Majú ich na cédečkách alebo nahrané.

Branislav Pítek

vychutnávajú doma

Marcel Čiernava

Ak by si mohol vybrať, išiel by za ohňostrojom do Austrálie

Na rozdiel od niektorých najmä zahraničných kolegov si Marcel Čiernava, ktorý v NAD-RESS jazdí iba niečo cez poldruha roka, svoj kamión pred Vianocami neozdobí nijakými blikajúcimi svetielkami a girlandami. Tvrdí, že to by vraj možno mohlo zbytočne pútať pozornosť policajtov.

Má tridsaťdeväť rokov, býva v Petrovej Vsi a v predchádzajúcej firme jazdil aj do Španielska, Portugalska, párkrát i do Veľkej Británie a na súčasnom pracovisku dostáva cesty do Rakúska, Nemecka a Francúzska. Ako väčšina vodičov v medzinárodnej doprave, aj on strávi na cestách v zahraničí ročne zo desať mesiacov. Ale premávka na diaľniciach i ostatných cestách v ostatnom čase tak hustne, že odhadom pol mesiaca nejazdí, ale prestojí v kolónach. A jeho skúsenosť hovorí, že áut bude ešte stále pribúdať, rýchlejšie než ciest a parkovísk. K viacerým vodičom na zahraničných cestách je značne kritický, tvr-

dí, že podľa štatistík najviac dopravných nehôd zapríčiňujú Poliaci a výhrady má aj voči Rumunom. O nich sa hovorí, že vodičák si dokážu kúpiť za 150 eur aj kdekade v tržnici. Bezohľadne však jazdia aj mnohí za volantom osobných áut. Aj z iných krajín. Najlepšie sa mu jazdí doma a po Európe asi na cestách v Portugalsku.

Domov na kolesách

Mercedes je mu aj pracoviskom, obývačkou, kuchynou i spálňou. Predstavuje komfort oproti autám, ktorými jazdili po Slovensku jeho starí kolegovia. Keď ho na parkovisku odstaví, predovšetkým si potrebuje dať dačo pod zub a pripraví si

dáke jedlo. Na rozdiel od viacerých kolegov sa nespolieha iba na konzervy alebo navarené a sterilizované jedlo, ktoré pripravili doma manželky. Občas si urobí nielen volské oko, ale dokáže si pripraviť sám aj rezeň – vyprážaný alebo na prírodno a k nemu ryžu či zemiaky. Ak je dobré počasie, podebatuje si vonku chvíľu s inými vodičmi, ak prší, pustí si nejaký film a poberie sa spať. Koledy pred sviatkami počas jazdy nepočúva, hovorí, že nemá vyhranený štýl. Ale počúva ľudovky, metal a dokonca aj Andreu Bocelliho. Všetko, čo sa mu páči.

Na tohoročné Vianoce má byť doma a tento sviatok preňho znamená pokoj v rodinnom kruhu. Ak nejazdí, doma pred Štedrým večerom vybalí a postaví umelý stromček a so sestrou a jej deťmi ho aj ozdobia. Je to jediný deň, keď sa u nich zide celá rodina, aj sestry, švagrovia a ich deti.

Darčeky a filmy

Na štedrú večeru je na sviatočnom stole klasika – filé alebo kapor, rezne, zemiakový šalát, hrach, aby mal každý, čo mu chutí. Pripravu nemajú pevne

Premávka na diaľniciach i ostatných cestách v ostatnom čase tak hustne, že odhadom pol mesiaca nejazdí, ale prestojí v kolónach. A jeho skúsenosť hovorí, že áut bude ešte stále pribúdať.

rozdelenú, ale pripojí sa aj on. Zákusky tam preňho nemusia byť. Nie že by mu nechutili, ale peču sa po celý rok. Po večeri sa rozbaľujú darčeky. Tie sa však už kupujú predovšetkým pre deti. Ale aj on pre seba pod stromčekom vždy niečo nájde. Predovšetkým slovenskú klasičku, čiže tričku, pyžamo, trenírky, ponožky a nejakú kozmetiku. V sviatočnom televíznom programe vyhľadáva, samozrejme, rozprávky, staré české veselohry, najmä tie s Vlastom Burianom. Ale aj novšie komédie, najmä S tebou ma baví svet a opakuje si z tohto filmu najsmiešnejšie hlášky. Za skutočné Vianoce pokladá však iba Štedrý večer. Ale pred ním nemá rád to podľa neho zbytočné niekoľkokomesačné naháňanie za darčekmi. Na štedfanské zábavy už nechodí. Už ho to nebaví, chce stráviť čas byť radšej doma v tichu, pokoji.

Krstniatko Maxim

Jeho obľúbencom je krstniatko Maxim, chlapča, ktoré bude mať na budúci rok štyri roky. Na strýka a krstného v jednej osobe je veľmi naviazaný, je stále s ním, keď príde z cesty. Samozrejme, ako každý správny chalan, je bláznom do áut. Už sa bol pozrieť aj do firmy. Na ulici pozná značky všetkých áut, autobusov. Ale doma nemá autodráhu, ale vláčiky. Na fut-

bal však ešte nechodí, je predsa len trochu malý. Na Vianoce by chcel lego, ale čo, keď skladačka, ktorú uvidel, je až pre deti od šiestich rokov.

Medzi sviatkami bude možno jazdiť, podľa toho, koľko bude práce. Veď sú to normálne pracovné dni a ktovie, čo ho čaká na Silvestra. Možno ho prežije aj za volantom. V minulosti silvestroval aj u sestry či brata, ten ostatný však doma prespal. Otec ho síce prebudil, no on sa otočil na druhý bok a odpočíval. Myslí si však, že o nič neprišiel a ak platí, že čo na nový rok, to po celý rok, tak to bolo o spaní. Ohňostroj mu neušiel, v Petrovej Vsi sa už nekoná. Ak by si však mohol vybrať, išiel by za ohňostrojom do Austrálie, do Sydney, lebo videl tú úchvatnú polnočnú šou nad mostom a operou. Akurát, že ten zážitok stojí veľa peňazí. V opere ani doma nebol, ani by tam nešiel, ale pri Bocellim by bol ochotný urobiť výnimku. Preto želá svojim kolegom, kamionistom, a nielen z ich firmy, veľa zdravia, veľa kilometrov a výhru v športke. Keby sa mu toľko šťastia prihodilo, možno by nešiel do Austrálie, ale zostal doma a chodil po Slovensku na výlety. Ešte že šťastie v športke je iba želanie a predsavzatie. To si nedáva, lebo mu nevychádzajú. A čo mu napríklad nevyšlo? Povedať nechce.

Na rozdiel od viacerých kolegov sa nespolieha iba na konzervy alebo navarené a sterilizované jedlo, ktoré pripravili doma manželky. Občas si urobí nielen volské oko, ale dokáže si pripraviť sám aj rezeň – vyprážaný alebo na prírodno a k nemu ryžu či zemiaky.

Marcel Čiernava

Rozvážачi Vianoc zo strediska 150

Zemiaky na šalát, pomaranče, vanilkový cukor, kakao, múka, salónky.... isto aj tieto potraviny by ste našli predtým, než sa objavia na vianočnom stole v autách vodičov zo strediska 150. Aj keď cítia, že sa doprava na cestách pred Vianocami zvyšuje, našli si na Nadresáčik čas, aby nám medzi vykládkami povedali čo-to o svojich Vianociach.

Varenie ma baví. Aj celá tá vianočná klasika

Vodiča Milana Fuňáka sme vyspovedali v Trnave v kabíne auta po ceste z Topolčian, kde robil rozvážky. Vraj pred Vianocami ide hlavne zelenina a ovocie, a samozrejme kolekcie a salónky. Vianoce má rád, tak sa hneď rozhovoril a lákavo a s pokojom nám porozprával o Vianociach u Fuňákovcov.

Sme zdraví – tak rok bol dobrý

„Mestá a obchody sú krásne vyzdobené, ale len zmiernujú ten pocit zhonu pred Vianocami.“

mi. Posledné dva predvianočné týždne na cestách riadne cítiť, upokojí sa to až na Štedrý deň,“ hovorí Milan Fuňák, ktorý je rád, že sa už nejazdí „zo zákona“ cez sviatky. Obchody

„Ostatní v rodine zdobia stromček, upratujú, pripravujú dekorácie a ja sa rád mocem v kuchyni.“

Milan Fuňák

nefungujú, tak môžu vianocovať aj vodiči. „Dobrá náladu na vykládkach cítiť, aj keď je hektika aj v skladoch. Aj predvianočnou kavičkou nás pošťastujú, aj pekné želanie neraz počuť. Vianoce ľudí zbližujú.“ Milan Fuňák sa s pokorou vyjadruje aj k starému roku. „Bol to pekný rok, aj keď možno ničím výnimočný. Sme zdraví, tak to bol dobrý rok. A aj v tom novom si želim hlavne zdravie a aby sa nám darilo. Ale to zdravie je najdôležitejšie a ostatné príde. Predsavzatia si nedávam. Je ich ťažké plniť. Jedine viem splniť to s fajčením

– keďže nefajčím,“ zavtipkuje Milan Fuňák.

Vianočné varenie je moja parketa

„Rád varím na Vianoce. Baví ma to. Ostatní v rodine zdobia stromček, upratujú, pripravujú dekorácie a ja sa rád mocem v kuchyni. Najmä šalát je moja výsada,“ prezrádza Milan Fuňák. Vianočné darčeky má rád klasické, aj keď najmä deti sa snažia o rôzne prekvapenia. S manželkou sa už väčšinou dohodne, čo by potrebovali. Dokonca chodí darčeky nakupovať dobrovoľne: „S manželkou aj s deťmi sme včera už boli na nákupoch, kým ten chaos nie je taký veľký. Pre mňa to nie je dobré, ženám sa to možno viac páči,“ priznáva. Hračky už pod stromček nekupujú, lebo deti majú 13 a 18 rokov, takže už darčeky dostávajú primerané veku. „Vianoce sú pre mňa sviatky rodinnej atmosféry. Pociťujem to ako pokoj, a keďže sú Vianoce a nikto nepracuje, môžeme sa zastaviť a byť spolu. Ako rodina. Mama s nami

ešte žije, pozrieme si spolu rozprávky, zhovárame sa. Vážim si tento vzácny čas s rodinou,“ hovorí Milan Fuňák.

Udržiavame kresťanské zvyky

Fuňákovci sú kresťanská rodina, takže tradície si udržuje počas celých Vianoc. Menu ako oblátka, rozkrojené jablko, šalát, kapor. Ako polievku robievajú väčšinou hrachovú. Kapustovej polievke patrí stôl na Silvestra. Koláče veľmi Milan Fuňák nemusí, vraj mäso je pre neho najlepší dezert. Po večeri sa pri umelom stromčeku pozerajú darčeky, posedia si, počúvajú rádio, a neopomenú ani film S tebou mne baví svet. No a Popolušku.

„Posledné dva roky silvestrujeme s kamarátmi, predtým sme väčšinou vítali nový rok doma, nechodili sme nikam. Pochutnávame si na obložených chlebičkoch či kapustnici. Naleje sa prípitok, odpočítame, štrngneme a ideme niekam von na delobuchy,“ hovorí Milan, ako trávi koniec nového roka.

„Vianoce sú pre mňa sviatky rodinnej atmosféry. Pociťujem to ako pokoj, a keďže sú Vianoce a nikto nepracuje, môžeme sa zastaviť a byť spolu. Ako rodina.“

Milan Fuňák

– zásobovanie

Branislav Vacula

Aby bola rodina zdravá

Pre vodiča Branislava Vaculu Vianoce znamenajú byť s rodinou. Doma. Tradične s tradíciami. Ako poľovník na Vianociach má rád aj keď môže ísť na Štefana na poľovačku. Pracovne sa mu v roku 2018 darilo, všetko bolo v pohode. Tak štandardne. Keď sa ho spýtate, aký mal rok v osobnom živote, posmutnie, lebo tento rok mu „vzal mamu“, ale vzápätí pookreje, a pochváli sa s novým psím priateľom. Kúpil si ku staršiemu osemročnému psíkovi šteniatko, slovenského kopa.

Pred večerou nezavádziam

Na otázku, aká je pred Vianocami u nich atmosféra, Branislav Vacula odpovie potmehúdsky, ale láskavo. „Bývam na dedine, pri lesíku, tak si zoberiem psíkov a idem von, lebo doma je taký zhon. Tak, aby som nezavádzal a nech sa neváľam len pri televízore. Idem sa vyluftovať.“ Pred večerou sa ide ešte do kostola.

Vianoce u Vaculovcov sú tradičné a vždy ich trávia doma. Oblátky s medom a cesnakom, prekrojené jablčko, orech, ale hlavne nech sú všetci pekne pospolu pri stole. Keď sa navečerajú, potešia sa z darčiekov. Neriešia si zbytočne výnimočné darčeky, majú radosť, keď dostanú to čo potrebujú. Ponožky a iná klasika musí ale byť.

Klasika je aj na tanieroch ryba a kapustnica. „Kapustnicu manželka robí fantastickú. Niekedy si ju pripomenieme aj mimo

Vianoc, taká je vynikajúca.“ Tradičné sú aj medovníky, ale Branislav ich veľmi nemusí. Radšej siahne na stole po oblátkach, pomeduje a pocesnakuje.

Rodina je na sviatky najviac

„Každé Vianoce sú pre mňa krásne, lebo človek ich strávi s rodinou, mám dve dcéry – 22- a 14- ročnú. Nikde nechodíme na Vianoce, sme len doma. A to je najviac,“ pripomenie hodnotu vianočných chvíľ s rodinou Branislav Vacula. Usmeje sa aj pri otázke, či ešte dievčatá píše listy Ježiškovi. „Do desiatich rokov na Ježiška verili, ale teraz už majú svoj vek a aj trochu pubertácky rebelujú. Avšak tradícia, keď sa navečeriame, odbehnem a zazvoním zvončekom, že prišiel už Ježiško stále patrí do vianočných zvykov u Vaculovcov. Aj rozprávky, kto-

ré poznajú naspamäť a hlavne radosť z celej atmosféry, nielen darčiekov,“ prezrádza Branislav Vacula a doplní, že u nich je odjakživa umelý stromček, aj keď dekorácie voňajú živým ihličím. Stromček ozdobuje manželka a dcéry už na Mikuláša. Tak sa už chcú tešiť z Vianoc, lebo bývajú krátke. Branislav Vacula nemusí veľmi predvianočný zhon v obchodoch. Radšej počká v aute. Pred Vianocami ho vraj manželka do obchodu nedostane. A všetko sa dá kúpiť dopredu teraz.

Bývam na dedine, pri lesíku, tak si zoberiem psíkov a idem von, lebo doma je taký zhon. Tak, aby som nezavádzal a nech sa neváľam len pri televízore

Televízny Silvester a vinšovania priateľov

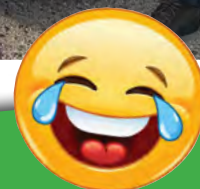
„No... doma. Pozeráme televízor a po polnoci chodia susedi, známi dôjdu zavinšovať aj sestra,“ hovorí Branislav Vacula o vítaní nového roku. Na zábavy už nechodí, odkedy majú deti. Sú pre nich vzácne aj tieto spoločné chvíle s rodinou, veď ako hovorí Branislav Vacula: „Kto vie dokedy bude tá staršia ešte doma.“ Posledné sekundy sú Vaculovci doma, odpočítajú

jú nový rok a po polnoci vyjdú pred bránu, podávajú si ruky so susedmi, ponalievajú si po štamperlíku, zaželajú si.

„Aby bol človek zdravý. Aby bola rodina zdravá. Aby sa mi darilo, kilometre bez nehody, bez všetkého zlého. A predsavzatia – skromne, aj do diaľok, aj do života. Bol by som rád, aby bolo budúci rok aspoň ako tento rok, aby to neškripalo v rodine, aby všetko išlo hladko,“ prezrádza svoje prania Branislav Vacula.

Branislav Vacula

VESELO Z KABÍNY

Obrovský kamión zastaví vedľa malého Fiatu 600: „Ešte kojíte,“ pýta sa vodič kamiónu, „alebo už môže piť benzín?“

Pri colnej kontrole sa pýta vodičova manželka colníka: „Môže sa cez hranice voziť kokaín?“ „Samozrejme, že nie!“ „No vidíš Jano, ja som ti to hovorila!“

Vodič telefonuje svojmu dispečerovi: „Mám problém, odlomilo sa mi ľavé zrkadielko. Do čerta, človeče, to ste vodič diaľkového kamiónu, keď mi hlásite takéto hlúposti?!? Tak si to zrkadielko vymeňte! To nemôžem, leží na ňom celý kamión!“

Jazdiť bez papierov sa nevypláca, uznal vodič, keď ho postihla akútna nutková potreba.

„Vaše brzdy nešli opraviť, tak som vám dal aspoň silnejší klaksón.“

Dvaja vodiči kamiónov prišli k podjazdu s nápisom: Pre vozidlá do 3,80 metra. Jeden vodič hovorí: „Ale naše auto je vysoké 4 metre.“ Druhý na to: „No a? Sú tu snád' niekde policajti?“

„Policajt zastaví evidentne opitého vodiča kamiónu a vraví: „Fúkajte!“ Na to mu vodič koktavou odpoveďou: „A kde vás to bolí?“

Stromček ozdobuje manželka a dcéry už na Mikuláša. Tak sa už chcú tešiť z Vianoc, lebo bývajú krátke.

Vodičov na Vianoce vždy

Štyria dispečeri pre medzinárodnú dopravu majú najťažšie dni pred Vianocami. Denne od rána do večera robia všetko na zorganizovanie nakládok, jász i vykládok, aby všetky kamióny a ich vodiči boli na Vianoce doma. Aj keď sa to nie vždy pre všetkých podarí, aspoň pre veľkú väčšinu. To je ich zásada.

Chlapci zahrajú rodičom na klavíri Tichú noc

Denne zvládajú vo viacerých jazykoch desiatky telefonátov, e-mailov s obchodnými partnermi. Pracovná atmosféra si vyžaduje trpezlivosť, korektnosť, schopnosť improvizovať, dolaďovať termíny. Navyše, ak sa vyskytne naliehavý problém, ktorý vodič nedokáže vyriešiť na mieste a sám, kedykoľvek im môže zavolať zo zahraničia aj domov.

Sviatočné harmonogramy sú však niekedy aj nad sily dispečerov, ktorí pozorne sumarizujú potreby výrobcov, odberateľov, nepretržitých prevádzok v polovici Európy a dávajú ich do súladu s vodičmi. Preto štyridsaťštyriročný dispečer Jozef Pukančík, ktorý pracuje v NAD-RESS už vyše dvanásť rokov, s uznaním a pokorou ďakuje všetkým kolegom i domácim i zahraničným obchodným partnerom za to, ako si po celý rok spolu vychádzajú v ústrety. A svojej rodine za pochopenie a za trpezlivosť, keď je unavený. Lebo manžel a otec troch detí môže byť v práci aj o siedmej večer.

Médiá prinášajú informácie, koľko dopravných spoločností a kde všade má veľké problémy,

ako znižujú stavy, on pokladá za veľký úspech, že firma si v tomto roku dokázala zachovať ten istý počet áut i počet vodičov. A jeho novoročným želaním je, aby sa to v ich spoločnosti udržalo aspoň v takých koľajach, ako tento rok.

Keď Vianoce prichádzajú

Ako cíti, že už sa blížia Vianoce? Postupne. Od začiatku decembra. Po Mikulášovi je to čoraz intenzívnejšie, deti majú aj vystúpenia, vianočný koncert, lebo obaja synovia na rozdiel od otca sú hudobne nadaní a hrajú na klavíri. Aj on aj jeho manželka prežívajú celý rok v práci, v hektike, strese, nuž vidina Vianoc i dovolenkový čas až do príchodu Nového roku sú prísľu-

bom nádherných zimných dní, veľa času stráveného uprostred rodiny a oddychu v kruhu najbližších.

Manželka raz vyhlásila, že už chce na Vianoce iba umelý stromček, on ju však energicky prehlasoval, že to je predsa nepredstaviteľné, vianočný stromček musí byť živý. Na 23. decembra ho osadí do stojana a manželka s deťmi vyzdobia. Štedrý deň je v znamení prípravy slávnostnej večere. Manželka varí kapustnicu, klasickú, aj s klobáskou, pripravuje aj tradičný vianočný zemiakový šalát a pred večerom sa budú chystať ryby alebo vyprážať rezne. Na ich slávnostnom stole nechýbajú ani tradičné oblátky s medom. Tie spolu s kapustnicou patria u Pukančíkovcov k večeri iba raz ročne - a iba na Vianoce.

Sviatok v rodine

Kým sa manželka krúti okolo sporáka, otec dvadsaťročnej dcéry i pätnásť a sedemročného syna berie ratolesti von. Ak by v Sobotišti či na okolí napadol sneh, pôjdu sa sánkovať.

Rodinnou tradíciou pod stromčekom sú spoločenské hry a súťaže. Ratolesti sú veľmi súťaživé, hrajú sa tri, štyri sviatočné dni v kuse.

Keď sa vrátia z prechádzky, pod stromčekom už čakajú zabalené darčeky. Najmladší syn ešte verí, že darčeky prináša Ježiško. Ako však rodičia vedia, čo by si ich deti želali najradšej? Zvykli si napísať zo päť tajných želaní a rodičia sa snažia nešetriť. Navyše ich rodinnou tradíciou pod stromčekom sú spoločenské hry a súťaže. Ratolesti sú veľmi súťaživé, hrajú sa tri, štyri sviatočné dni v kuse, ale aj po sviatkoch. Osobitným koníkom celej rodiny je geografia.

K sviatočnému večeru patrí aj hudba, chlapci zasadnú ku klavíru a zahrajú rodičom aj Tichú noc. Okolo deviatej sa všetci usadia pri televízore. Po kanáloch si vyhľadajú obľúbenú vianočnú klasiku – rozprávky s Popoluškou, Mrázikom a ďalšie chut'ovky. On je vyštudovaným francúzštinárom, preto si pozerá francúzske programy. Potom ešte raz vyjdú von na prechádzku a manželka pôjde aj na polnočnú omšu. To je už taká rodinná tradícia.

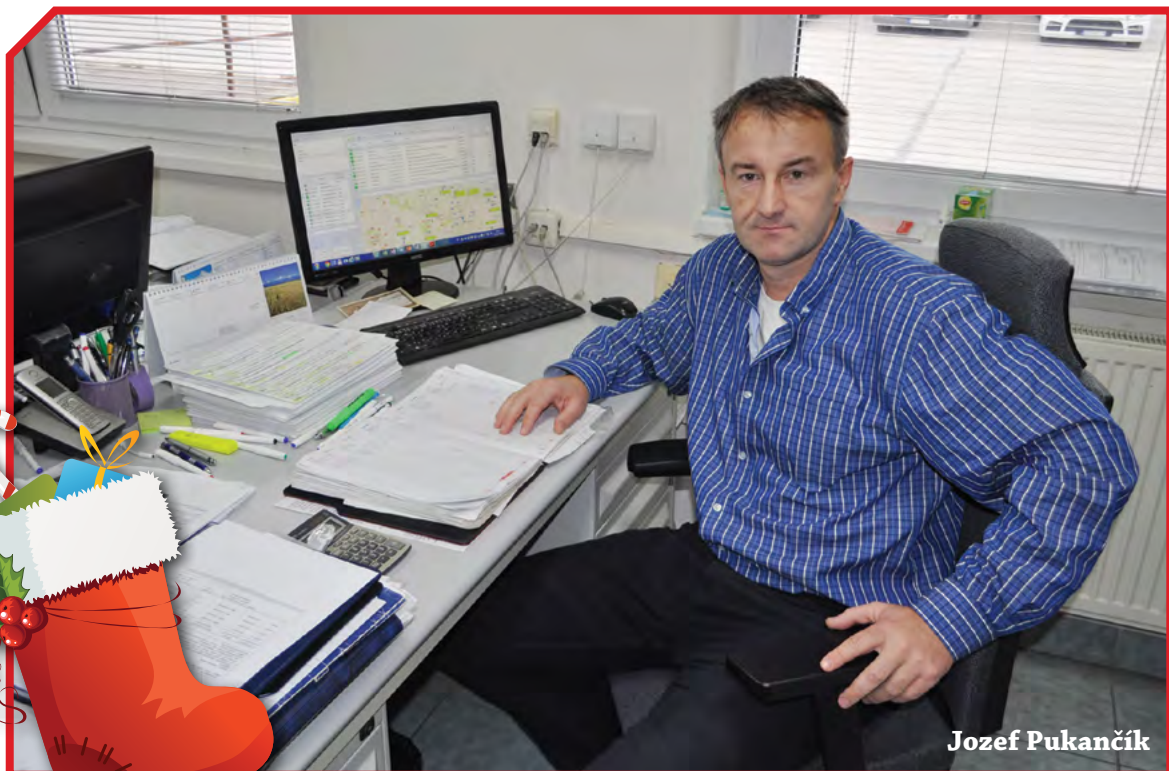
Na prvý sviatok vianočný ráno sú už pobalení a zvyčajne odchádzajú do kúpeľov. Vlni boli napríklad v Piešťanoch, predtým v Mariánskych Láznach. Dcéra

má vážne zdravotné problémy a kúpeľný pobyt by jej mohol pomôcť. Ak by do kúpeľov nešli, chce si celá rodina zašportovať. Potešil by ich sneh, aby mohli na sánky a lyže.

A čo na Silvestra?

Sú športovou rodinou. Deti sa korčuľujú, sánkujú, niekedy si idú zahráť aj silvestrovský futbal alebo na dáke turnaje. Večer sú už všetci doma, ako mnohí iní, tradične pred televízorom. Ešte keď Pukančíkovci nemali deti, chodievali sa zabaviť s priateľmi. Deti väčšinou vydržia hore aj do polnoci, odpočítajú posledné sekundy starého roka. Čaká ich za to sladká odmena – detské šampanské a potom si pozrú ohňostroj.

Novoročné predsavzatia si, samozrejme, dávajú a vydržia tak týždeň. On to má zložité, nikdy nepil ani nefajčil, teda sa veľmi nemá k čomu zaväzovať. Možno manželka si nejaké dáva, napríklad kilečko dolu. Majú však obaja tichú prosbu. Keďže dcérkin zdravotný stav sa môže meniť, raz je to dobré, no môžu prísť aj ťažkosti, želajú si, aby jej bolo aspoň tak ako po tento rok.

Jozef Pukančík

sťahujeme domov k rodinám

Dispečeri, zľava
Eva Černá,
Jozef Pukančík
a Soňa Lásková.

Vidieť tak záhony tulipánov v Holandsku

Jej švagor robil v NAD-RESSE dispečera a pred dvanástimi rokmi navrhol nech to aj ona skúsi. Zo školy vedela po nemecky a po anglicky, prihlásila sa a zostala.

visku tak bude tráviť niekoľko vodičov s naloženými autami, ktorí sa môžu vybrať na cestu na Slovensko až v posledný sviatočný deň.

Chvilky so svojimi

Ak zvýši čas, zájde Soňa Lásková so známymi v Senici na vianočné trhy, dajú si živánsku, dospelí aj varené víno a zájdu aj na vianočné koncerty. Veľmi sa tešila na dcéru a jej prvé vystúpenie s gitarou. Pritiahla ju k nej sesternica, akurát tá však s hudbou už prestala.

Posledným predvianočným pracovným dňom by mal byť pre Soňu Láskovú piatok. Na dáke posedenia na pracovisku nebude čas. Blížiac sa Vianoce im v kancelárii pripomína akurát rádio, naladené na stanice, kde hrajú vianočné pesničky a koledy. Počúvať sa dá však iba jedným uchom, lebo robota finišuje. Darčeky si nedávajú, na stole sú akurát malé čokoládky a tanieriky s ukážkami koláčikov z vlastnej produkcie. Ženy ich nosia síce počas celého roku, ale pred Vianocami dajú na tanierik aj pár noviniek, ktoré treba spoločne otestovať.

Na domáci sviatočný stôl Soňa Lásková tento rok pripraví karamelové kolieska, makronky, ktoré sa jej vôbec nezdarujú náročné, ako sa hovorí, aj medvedie tlapky, gaštanové guľky... Pečenie je trochu aj relax, pomáha jej aj dcéra. Mieša cesto, formičkami vykrajuje koláčky, ochutnáva. Vianoce jej voňajú koláčikmi, škoricou a trochu aj vareným vínom. Je to pre ňu vôňa pokoja a príprava na stretnutia s ľuďmi, ktorých má rada.

Stromček zdobia s dcérou na Štedrý deň predpoludním. Vlni ešte mali živý stromček, tento rok sa však v desaťročnej dcére prebudila mladá ekologička a prekvapenej mamy sa spýtala, či by nemohli mať stromček umelý. Aby sa neničili lesy.

Na štedrú večeru pripravuje zemiakový šalát, varí šošovicovú polievku s rezancami a pri práci stihne, ak nie vidieť, aspoň počuť dáku rozprávku z telky. Na stole sú oblátky, med, pripraví rybu, napríklad pstruha. Kapra

Na Slovensko sa pred Vianocami vozia hračky, napríklad lego, ale tie sa vozia vlastne priebežne po celý rok. Typickým predsviatočným artiklom sú vianočné stromčeky. Napríklad z Nemecka.

nie. Keď rozbalia darčeky, večer nasleduje programami z televízie, listovaním v knihách alebo spoločenskými hrami, ktoré sa objavili pod stromčekom. Pupáky s mliekom, medom a makom si nechávajú na Božie narodenie. Robieva ich otec, ku ktorému prídu na raňajky.

Tajné želania

K večeri zasadne s priateľom a dcérou. Na druhý deň idú k rodičom, starým rodičom, pozrieť krstniatka a ďalších príbuzných. Darčeky rozbaľujú po večeri. „Dcéra už vie, že darčeky sú odo mňa, priateľa a starých rodičov z oboch strán. Vlni však ešte Ježiškovi písala. Na list nalepila obrázky povystrihované z katalógov, aby vedel, čo by chcela. Dostala väčšinu z toho, čo si vybrala. Oblečenie, hračky, knihy, vankúš. Tento rok mi prezradila veľké želanie: chcela by psa,“ hovorí mama a dodáva, že s tým nie je stotožnená, vie, že zvieratko je aj veľká zodpovednosť.

Pod stromčekom sú aj darčeky pre starých rodičov. Čo dostanú, nechávajú na ňu a priznáva sa, že s vyberaním je to občas problém. Dobrým nápadom by mohla byť napríklad fotokniha

alebo kalendár s fotografiami, nech vidia, ako vnúčence rastú. A čo by do listu Ježiškovi napísala mama? Ako dieťa si pamätá na bábiky i stavebnicu od babky, a to, že krstný otec, ktorý robil v zahraničí, priniesol hračky, aké tu neboli. Napríklad Barbinu a skladačku domčekov. Má rada cestovanie, poznávanie cudzích končín, najmä prírody. Chcela by vidieť záhony tulipánov v Holandsku, levanduľové polia vo Francúzsku a rada by raz navštívila aj v Taliansku Toskánko. Cestovateľské tipy však nemôže konzultovať s vodičmi. Tí totiž parkujú na osobitných strážených miestach mimo miest, pamiatok či prírodných krás a mnohí sa od auta ani nedostanú. Iba ak by sa tam vydali verejnou dopravou alebo na bicykli, ak si ho privezú z domova.

Silvestrovať si zvykla Soňa Lásková u priateľov, každý raz sa slávi u iných a možno sa ešte zájdu aj zabaviť. Ohňostrojev je po polnoci v meste viacero. Malých, skromných. Ten veľký je na Nový rok večer o šiestej na námestí. Strieľa sa z kultúrneho domu, aby mali zážitok aj malé deti, ktoré na prelome rokov už sladko neprebuditeľne spali.

Vlni mali živý stromček, tento rok sa však v desaťročnej dcére prebudila malá ekologička a mamy sa spýtala, či by nemohli mať stromček umelý. Aby sa neničili lesy.

Soňa Lásková hovorí, že zo začiatku môže mať človek strach, či niečo nepovie zle, ale všetko sa dá zvládnuť. So zahraničnými kolegami komunikovať nie je ťažké. Len sa netreba báť. Čím jednoduchšie, tým lepšie. Aj cudzina chce veci vyriešiť čo najrýchlejšie, tak sa snažia o najjednoduchšiu komunikáciu a človek sa do toho rýchle dostane. Napokon, pracuje tam aj veľa cudzincov a neraz sa stane, že na druhej strane sa v telefóne či emailom ozve Slovak alebo Čech.

Na Slovensko sa pred Vianocami vozia hračky, napríklad lego, ale tie sa vozia vlastne priebežne po celý rok. Typickým predsviatočným artiklom sú vianočné stromčeky. Napríklad z Nemecka. Tie sú v polovici decembra, keď čítate tieto riadky, už dávno

v predajniach po Slovensku. Nie je ich však až tak veľa. Významnú zložku nákladov tvoria napríklad železné zvitzky, stočené plechy, ktoré sa z rozličných častí Francúzska či Nemecka vozia do automobiliek na Slovensku. Od nás západným smerom vozíme pravidelným odberateľom pneumatiky, komponenty pre automobilky, v menšom objeme drevo a zaujímavým tovarom je slovenské sklo z Lednických Rovní.

Všetko záleží od rozpisov, ktoré zašlú klienti. Väčšina vodičov príde domov v sobotu či nedeľu pred Vianocami. Vyložením sa však pre viacerých sviatky nezačínajú. Treba ešte naložiť produkciu, ktorú povezu do zahraničia už na Štefana, aby bola v prvý pracovný deň k dispozícii u odberateľa. Vianoce na parko-

Soňa
Lásková

V servise je koncom roka najviac práce

Kým väčšina ľudí môže medzi sviatkami vypnúť, v servise NAD-RESSu bude najväčší frmol. Ako každoročne. Autá sa pred Vianocami vrátili z ciest na dlhší čas, potrebujú údržbu, opravy, aby po Novom roku vyšli v poriadku. Aj s novými poistkami i všetkými ďalšími dokladmi. Napriek náročnej makačke sa servisáci vedia zasmiať a prekrývajú humorom. Presvedčujú o tom traja z nich.

* Aký bol váš rok?

● **DAGMAR FISCHEROVÁ**, referentka skladovej účtárne, má na starosti aj poistky a náležitosti colných konaní: Vo firme sme prežili ďalší rok, ja už tridsiaty.

● **JOZEF GOLDŠMÍD**, mechanik, opravár: Máme nové dielne, nové haly, prácu v ľudských podmienkach. Robíme v teple, konečne na nás neprší. Je tu dosť miesta, nemusíme sa tlačiť, máme všetko po ruke.

● **VLADIMÍR JÁNOŠÍK**, vedúci servisu: Sme viac pokope, komunikuje sa nám lepšie. Rok mi priniesol aj veľkú udalosť v súkromí. Mám vnuka!)

* Ako si to tu upravíte pred Vianocami?

● **FISCHEROVÁ**: Chlapci vždy zdobili.

● **GOLDŠMÍD**: Máme papierový stromček.

● **JÁNOŠÍK**: Dáme ho do okna. Aj vianočné gule, sviečky, reťaze. Ľudia sa chodia pozerat', čo to máme.

* Hudba v dielni?

● **GOLDŠMÍD**: Od rána do večera.

● **FISCHEROVÁ**: Niekedy si aj spievajú.

● **JÁNOŠÍK**: Niekedy aj tančujeme. Jožko hrá na fujaru!

* Ako vnímate predvianočnú atmosféru?

● **JÁNOŠÍK**: Pre mňa sú Vianoce top. Milujem, keď je sneh, keď to na ulici hrá, bliká. Chodíme na trhy do väčších miest. Je to tam pekné. Stánky, atmosféra.

● **FISCHEROVÁ**: Vianočná atmosféra dobíja energiu.

* Čo pre vás znamenajú Vianoce?

● **FISCHEROVÁ**: Fofry darčiekov. A stretnutie sa s rodinou, deťmi, vnúčatkami.

● **JÁNOŠÍK**: Pohoda, darčeky.

● **GOLDŠMÍD**: Oddýchnuť si od roboty, posediť si, popiť, spomínať na celoročné zážitky.

* Kde a s kým budete sviatkovať?

● **FISCHEROVÁ**: Doma. Celá rodina.

● **GOLDŠMÍD**: Dúfam, že sa konečne podarí stretnutie s celou rodinou.

● **JÁNOŠÍK**: Nás bude strašne veľa, všetci. Každý rok niekde chodíme, žena má dve sestry, takže raz sme tam, raz inde, raz u mojej mamy, raz u svokry.

* Vianočné zvyky?

● **GOLDŠMÍD**: Dobrá nálada!

● **JÁNOŠÍK**: Pravidelne hrávame aj vianočný futbalový a stolnotenisový turnaj. Sme z malých dedínok a všetci sa poznáme. Všetci sviatujeme rovnako. Od rána sa varí. Ja vysávam, chystám drevo do krbu, zakúrim. Pes dostáva oplátku, ale cesnak nechce.

● **FISCHEROVÁ**: Balíme darčeky, potom ideme na chalúпку nechať čosi zvieratkám. Pred Štedrou večerou má niekto z rodiny kratučký príhovor a vždy si čosi zaželáme. Na druhý deň prídu všetky deti.

● **GOLDŠMÍD**: My vždy ideme do kostola.

* Veria deti a vnúčatá na Ježiška?

● **GOLDŠMÍD**: Nielen deti, aj ja. Ešte furt.

● **FISCHEROVÁ**: Vnúčence nemajú tri roky, tak veria. Ešte stále u nás zvoní zvonček, keď príde Ježiško. Všetci ho chcú vidieť, ale povieme, Ježiško už odišiel oknom, lebo sme sa zbytočne zdržovali a motali v kuchyni.

* Dokedy ste verili na Ježiška vy?

● **JÁNOŠÍK**: My sme ani nemohli dojesť večeru, tak sme sa už tešili.

● **FISCHEROVÁ**: Nikdy sme netušili, čo dostaneme. Dnes si deti napíšu a očakávajú, že to tam bude. Nevie, koľko som mala rokov, ale pamätám si, ako sa naši

zavreli v spálni, počuli sme, že balia a suškali sme si, že Ježiško nechodí. Boli sme ešte krpci, ale už sme chodili núrať do skrine a našli sme uložené darčeky.

● **GOLDŠMÍD**: Prichytil som rodičov pri čine, pri balení. Darčeky kladli do škatule od vysávača. Bolo to sklamanie.

* Vraj všetci máte umelý stromček.

● **FISCHEROVÁ**: Odkedy som sa vydala a prišli deti, máme umelý. Dakedy aj do Veľkej noci. Nepáči sa mi, že stromček sa využije nejaký týždeň a vyhodí sa. Je to síce tradícia, ale mne je stromčeka hrozne ľúto. Ani deti nemali rady, že sa hádzu ku kontajnerom. Nedajú sa zúžitkovat', ani do zoo ich nechcú, lebo háčiky na nich sú pre zver nebezpečné.

* Bez ktorého jedla sú sviatky nepredstaviteľné?

● **VŠETCI TRAJA**: Bez pupákov.

● **FISCHEROVÁ**: Aj medvedie tlapky sú len na Vianoce. Ostatné sladkosti a jedlá sú povolené aj inokedy.

● **GOLDŠMÍD**: Nezabudnime na medovníčky a osie hniezda.

* Mávate rybu?

● **GOLDŠMÍD**: Vždy.

● **FISCHEROVÁ**: Každý rok a pochutím si na tom vyprážanom čiže nezdravom kaprovi. Z hlavy uvarím rybaciú polievku, ale jem ju len ja. Dodržiavam však tradíciu a raz za rok zháňame živého kapra. Aspoň trojkilového. Jem ho však sama a zvládnem to za dva dni. Rodina rybu neje, iba rezne. Ešte pred hlavným jedlom však máme obľátku s medom, oriešok, krájame jabĺčka. Každý čaká, či v ňom bude hviezdička. Oblátky pečie kolegyňa.

● **JÁNOŠÍK**: U nás je losos. Ale keď sa zídeme všetci, treba vypražiť päťdesiat rezňov a narobiť dosť zemiakového šalátu. Polievka je biela, hríbová. Manželka je z Prievidze a tam varia iné. Polievku kyslú, bielu, takú chudobnejšiu, ale chutí. Po nej zješ viac rezňov.

* Pomáhajú chlapi pri varení?

● **FISCHEROVÁ**: My robíme všetko spolu. Šalátu si však urobím len trošku, pre seba. Pre ostatných ho robí manžel, jeho je lepší. Nevie ho tak dochutiť.

● **JÁNOŠÍK**: Chlapi fakt vraj lepšie dochucujú. Ale aj my varíme spolu a vadíme sa. Málo soli,

Jozef Goldšmíd

Vladimír Jánošík

**Vladimír Jánošík,
Dagmar Fischerová
a Jozef Goldšmíd**

**„ Aj pes dostáva oplátku,
ale cesnak nechce. “**

stromček. Mám s ňou fotku pod stromčekom.

*** Čo po večeri
a rozbaľovaní darčiekov?**

● **JÁNOŠÍK:** Ideme k rodičom oboch z nás.

● **GOLDŠMÍD:** Keď po večeri a balíčkoch deti upracú stôl, dáme si s manželkou pohár vína, zavolám mame, poklebetíme si. Na druhý deň chodíme k rodičom, od jednej babky k druhej.

● **FISCHEROVÁ:** Deti sa hrajú, vypijeme pohárik vína, rozprávame sa. Druhý deň je o návštevách.

*** Obľúbený film?**

● **FISCHEROVÁ:** Rozprávky! Mrázika viem naspamäť, ale ešte vždy si ho pozriem. Robím vždy tak, aby som ich aspoň raz za rok videla.

● **JÁNOŠÍK:** Kedysi, keď

ešte padal sneh, tak sme ho odhadzovali. Keď už nie je, tak pozeráme.

*** Vianočná pieseň?**

● **JÁNOŠÍK:** Koledy idú od rána. Staré, ako keď koledníci chodili.

● **GOLDŠMÍD:** Mne sa páčia Najkrajšie Vianoce.

● **FISCHEROVÁ:** Tá je pekná.

*** Ako budete silvestrovať?**

● **GOLDŠMÍD:** Dúfam, že so švagrom, ako každý rok.

● **FISCHEROVÁ:** S vnúčatkami, už po tretí rok. Sme s nimi, kúpeme ich, ukladáme spinkať... Mladí sa idú baviť. Predtým

sme mali papučového Silvestra. Aj teraz pozeráme program, preťukávame, lebo nič nezaujme, všetko sme už videli. Teraz aj na ČT opakujú. Na ohňostroj sa chodí až prvého o šiestej, ale vyhovuje. Aby si aj deti užili.

● **JÁNOŠÍK:** Buď ide na tancovačku, alebo na chatu, alebo k susedom či oni k nám. Trkoceme, popíjame.

*** Odpočítava celá rodina?**

● **JÁNOŠÍK:** Jasně. Obyčajne sa na Silvestra stretne na námestí, kde je plno, veselo.

● **GOLDŠMÍD:** Niekedy to nevyjde, ak sme spoločensky unavení. Potom to vybavíme ráno.

● **FISCHEROVÁ:** U nás už všetci spia, len ja čakám na polnoc, potom budím manžela, občas nestíhame a otvárame šampanské dávno po polnoci. Musíme však potichu, nech nezobudíme deti. Potom ideme všetkým popriať, dáme pusinku a ideme spať.

*** Vaše želania do roku 2019?**

● **FISCHEROVÁ:** Aby som sa mohla ráno zobudiť a nič ma nebolelo. Aby sme vládali do práce. Už len to zdravie, všetko ostatné máme. A deti nech sú zdravé.

● **JÁNOŠÍK:** Aby sme mohli ešte v pokoji robiť.

*** Dávate si nejaké predsavzatia?**

● **FISCHEROVÁ:** Áno, každý rok. To isté a nikdy to nedodržím.

● **GOLDŠMÍD:** Preto si ich nedávame.

● **JÁNOŠÍK:** Ja tiež nie.

**„ Máme nové dielne, nové haly,
prácu v ľudských podmienkach.
Robíme v teple, konečne na nás
neprší. Je tu dosť miesta,
nemusíme sa tlačiť,
máme všetko po ruke. “**

veľa soli. Ale hrozná robota je šúpanie zemiakov.

*** Dáte si záležať,
aby boli darčeky
prekvapením?**

● **GOLDŠMÍD:** Najmä deti sa snažíme prekvapiť. Tým, čo chcú, po čom túžia. Musí to vyjsť aj finančne. Potom sa opýtame, čo ešte chýba a dohodneme sa. Detom sa snažíme vždy vyhovieť, veď je to raz za rok.

● **JÁNOŠÍK:** Veľkí si dávajú malickosti, ale detom kúpia viac.

● **FISCHEROVÁ:** Už moje deti písali list Ježiškovi, dnes píšú vnúčatká. Samozrejme, s rodičmi. Tento rok sa pod list sami podpísali, aj babičke poslali, aby vedela, čo mu napísali. Vylepia to vždy na balkón, lebo Ježiško si po to vždy príde.

Už došiel list aj k babičke. Napísali, čo by si prosili, že celý rok poslúchali. Držíme sa toho, čo by si deti želali, ale aj pre dospelákov som čosi vymyslela. Drobnosti. Tento rok suším jablčka, orechy čistím, med je už nachystaný a maľujeme perníčky. Dostávame darčeky aj od detí. Vlni nám dali špeciálne syry.

*** Máte nejaký
vysnívaný darček?**

● **GOLDŠMÍD:** Novú guľovnicu, ale to je moc peňazí. A ponožky. A trenírky! Hlavne, že sme zdraví. Najviac ma teší, keď vidím, aké sú deti šťastné, keď rozbaľujú darčeky. To sú aj darčeky pre mňa. Keď som mal osem rokov, sníval som po červeno-bielej pretekárskej Tatre a dostal som ju pod

Dagmar Fischerová

Sviatky medzi službami na benzínke

V nadresáckom tíme patria medzi služobne najmladších. Seničania Anna Palkovičová i Patrik Vulgan prišli do spoločnosti iba vo februári roku 2016, keď NAD-RESS otvoril na Čáčovskej ceste pri Senici pre verejnosť čerpaciu stanicu pohonných hmôt. Obaja sú jednou zo štyroch dvojíc, ktoré sa starajú o prevádzku čerpačky. Šichta každého trvá dvanásť hodín a pretože benzínka je otvorená nepretržite, v piatky i sviatky, stáva sa, že sa im v pracovnom rozvrhu ujde aj niektorý z vianočných dní i Silvester a Nový rok.

★ Kedy a ako cítite, že sa opäť blížia Vianoce?

● **PALKOVIČOVÁ:** V decembri si uvedomujem, že opäť prichádza čas, keď sa zide celá rodina spolu okolo sviatočného stola. Medovníčky, linecké pečivo, vanilkové rožky a zákusky pečiem pár dní vopred. Obe deti sú už dospelé, žijú v Prahe, ale prídu domov, aj s priateľmi, nuž bude zase pohromade veľká rodina.

● **VULGAN:** Pred Vianocami si dokážeme aj na pracovisku vytvoriť príjemnú atmosféru, znejú nám tu aj koledy. Túžim byť na Štedrý večer doma s rodinou, ale mám také zamestnanie, že nie vždy to vyjde. Dvoje posledné Vianoce som totiž strávil na benzínke. Aj tento rok budem v práci, ale iba cez deň, do osemnástej, preto to domov k štedrovečerej

večeri ešte stihnem. Musíme si však jej začiatok posunúť. V iných rodinách sú už po večeri.

★ Ako vyzerá u vás Štedrý deň?

● **PALKOVIČOVÁ:** Keď sme boli deti, otec priniesol živý stromček, my však máme už iba umelý. Vždy sme ho stavali na Štedrý deň, ale teraz aj o dva dni skôr. Doma sa musíme zariadiť podľa môjho rozpisu služieb. Vlni som musela ísť už o pol šiestej do roboty, nuž sme mali štedrú večeru skoršie. Preto som varila už od skorého rána. Tento rok slúžim s kolegom Vulganom do šiestej večera, nuž jedlo musím predprípraviť a dcéra ho dokončí. Na stole nesmie chýbať kapor a zemiakový šalát. Je to vyslovene štedrovečerné jedlo, cez rok ho nemávame. Kapustnicu

síce pripravujem aj počas roka, na sviatky ale pridávam sušené slivky, údené mäso, klobásku.

● **VULGAN:** Snažíme sa, aby bola na Štedrý večer pohodička, a ako si spomínam, tá bola vždy. Príprava prebieha už skôr. Aj zdobenie stromčeka. Umeleho. Zvykneme zájsť aj zapáliť sviečku na cintorín. Počas predsviatočného týždňa je to, samozrejme, trochu hektické, aj sa stihneme trochu poharkat a potom sa však vieme rýchle udobriť a na Štedrý večer je vždy super. Mojim najobľúbenejším jedlom, ktoré máme iba na Vianoce, je vyprážaný kapor a hríbová omáčka. Na zákusky a koláče špeciálne nároky nemám, stačí mi klasika.

★ A darčeky?

● **PALKOVIČOVÁ:** Už po lete začínam sondovať. Keď boli deti menšie, neraz som videla, že ak niečo „vianočné“ uvideli v televízii, rozžiarili sa im oči. Keď boli staršie, už povedali: „Mami, zišlo by sa mi toto a tamto, Ježiško by nám to nepriniesol?“ Tak som sa podľa toho zariadila.

● **VULGAN:** V ostatnom čase je moderné dávať na Vianoce peniaze, lebo mnohí rodičia a starí rodičia nie sú si istí, či sa s výberom do predstáv detí trafia. U nás sú pod stromčekom väčšinou štandardné darčeky, ale snažíme sa urobiť aj nejaké prekvapenie. Ja však osobne nemám rád takzvané praktické darčeky, chcem radšej čosi nečakané. Vždy sa snažím prekvapiť priateľku i dcéru a kúpiť niečo, čo nečakajú.

★ Je po slávnostnej bohatej večeri, darčeky sú rozbalené... Čo potom?

● **PALKOVIČOVÁ:** Sviečky horia, sadneme si k telke pozeráme už neviem po koľký raz stále obľúbené Tri oriešky pre Popolušku. Dáme si pohár vína a zavládne pohodička. Pri Popoluške sa ani nerozprávame, lebo dcéra ma upozorní, mami počkaj, počkaj. A keď sa film skončí, ideme na polnočnú.

● **VULGAN:** Keď nie som

U nás sú pod stromčekom väčšinou štandardné darčeky, ale snažíme sa urobiť aj nejaké prekvapenie. Snažím sa prekvapiť priateľku i dcéru a kúpiť im niečo, čo nečakajú.

v práci, chceme Vianoce stráviť s rodinou. Samozrejme, aj s rozprávkami z televízie. Vianoce mi utkvajú v pamäti, najmä ak sa stretáme s príbuznými. Túto slávnostnú atmosféru vždy veľmi prežívam. K vianočným dňom patria aj návštevy. Prichádzajú moji rodičia i rodičia priateľky, starí rodičia. Aby sme sa aspoň na chvíľku videli.

★ Keď sa končí rok, ľudia zvyknú doma i v práci bilancovať. Aký bol teda ten váš rok 2018?

● **PALKOVIČOVÁ:** Veľmi ma potešila dcéra, lebo mi oznámila zasnúbenie. Celá rodina má z toho veľkú radosť a už len čakáme, kedy povie termín svadby. A v práci? Som rada, že benzínka prosperuje viac a viac a hľadáme stále nové spôsoby, aby zákazníci, čo k nám prídu natankovať, okrem benzínu si kúpili aj kavičku či iné osvieženie, niečo pod zub a ďalší tovar. Máme dobrý výber, aj akcie, nuž ľudia odchádzajú spokojní a vracajú sa. Niektoré tváre si už pamätám, aj ľudia podľa mena. Ale to aj preto, že som 35 rokov pracovala v spojitosti. Viacerí poznajú aj mňa. Keď som nastúpila na benzínku, pýtali, či som to skutočne ja.

● **VULGAN:** V podstate to bol dobrý rok. Aj doma, aj na benzínke. Z roka na rok máme viac zákazníkov. Je to nielen viac práce, ale aj istota práce do budúcnosti.

★ Ako budete silvestrovať?

● **PALKOVIČOVÁ:** Cez deň pracujem.

● **VULGAN:** Aj ja. Aj na Nový rok.

★ Ako silvestrujete ak práve nie ste na benzínke?

● **PALKOVIČOVÁ:** Pripravím tradičné chlebíčky, jednohubky, očká, podvečer sa ideme na chvíľku von prejsť, alebo zasadené k telke. Kedysi sme chodili celá partia do kultúruku na dedinskú silvestrovskú zábavu, ale teraz už nie. Sme doma, v papučkách. V mojom veku si radi užívame pokoj.

● **VULGAN:** Posledné roky mi buď na Silvestra pripadla robota, alebo sme šli na chatu. Tam by som zasa rád išiel.

★ Odpočítavate posledné sekundy?

● **PALKOVIČOVÁ:** Je to tradícia v kruhu rodiny.

● **VULGAN:** Šampanské a prípitok musí byť. Keď nepracujem.

★ Na ohňostroj pôjdete?

● **PALKOVIČOVÁ:** Určite.

● **VULGAN:** Naš desaťročný syn je strašný pyroman, preto máme veľa pyrotechniky a veľa z nej vystrelia hlavne on. Pred pár rokmi už pred ohňostrojom zaspaľ a keď sme sa išli von pozrieť, po ohňostroji sa opýtal, či to bolo všetko. A išiel opäť spať.

★ Čo si želáte do nastávajúceho roku?

● **PALKOVIČOVÁ:** Hlavne zdravie. Dávala som si kedysi rôzne želania, ale keď sa človek vyspí, neraz ráno nevie, čo si predsavzal. Dnes hovorím, že čo má prísť príde. Nechcem nad ničím lamentovať, alebo čosi riešiť.

● **VULGAN:** Novoročné predsavzatia veľmi neuznávam. Predsavzatie si predsa dávame takmer každý deň a treba sa snažiť, aby sme ich aj dodržali.

Keď boli deti menšie a niečo „vianočné“ uvideli v televízii, rozžiarili sa im oči. Keď boli staršie, povedali: „Mami, zišlo by sa mi toto a tamto, Ježiško by nám to nepriniesol?“

Anna Palkovičová

Jej vôňou Vianoc je vanilka

„V učtárni máme centrálny stĺp, to je náš vianočný stromček, v polovici decembra si ho omotáme girlandami a vešiame vianočné ozdoby a tesne pred Vianocami si púšťame vianočné pesničky.“ Tak avizuje hlavná účtovníčka Lýdia Veselá predvianočnú podobu ich pracoviska.

Na otázku, kto je najväčší kreatívec, vraví, že je to ich spoločná práca. Tradične každá prinesie aj z domu nejaké svoje vlastné vianočné koláčky. Tie si potom vzájomne košujú a hodnotia. Vtedy je tam na chvíľu veselo, hovorí šéfka šesťčlenného kolektívu, ale upozorňuje, že predvianočný čas u nich nikdy nemohol byť časom na zvoľňovanie pracovného tempa. Naopak, pracujú ostošest', lebo neodkladným termínom je 27. december, kedy treba odovzdať dépéháčku. Stihnúť to majú do 21. decembra.

„Voľnejšie je medzi sviatkami, kolegyne, ktoré majú deti, sú doma,“ hovorí L. Veselá. Z tých, ktoré deti nemajú, alebo majú dospelé deti, tam niekto vždy je, aby učtáreň bez problémov fungovala. Medzi sviatkami jeden deň dorazím do práce, na druhý deň kolegyňa. V Novom roku štartujú naplno, celý tím sa sústreďí na ročnú uzávierku.

Ako vyzerajú Vianoce hlavnej účtovníčky v súkromí? Sviatky sa pre ňu začínajú už prípravami 23. decembra a končia sa Silvestrom a Novým rokom. Vraví, že to veľmi nevyhrocuje, chce dokonalú výzdobu bytu a aby každý mal štyri darčeky a bytom Seničanka sviatky trávi s rodičmi v Koválove. Snažia sa byť spolu, celá rodina a užívať si vianočnú náladu a pohodu.

Vianočné rodinné menu

Nemajú však napečených päťnásť druhov koláčov, úplne im stačia štyri. Vianoce u nich nemôžu byť bez tvarohového strúhaného koláča. Je rodinnou tradíciou, pochutnávala si na ňom už ako dieťa. Pre veľký úspech sa pečie aj na hody i na Veľkú noc. Na stole majú aj orechový koláč - biskvit s orechmi, medové rezy a vanilkové rožky, podľa receptu, aký robí jej mama už roky. Na stole nemôžu chýbať ani medovníky, tie však nepečú, ale kupujú.

„Asi vanilkou,“ odpovedá na otázku, čím jej voňajú Vianoce? Stromčekom nie, ten je umelý. Pred sviatkami ho iba vytiahnu zo škatule. Je už nazdobený, iba ho trochu prikrášlia a nainštalujú

Novoročné predsavzatia si nedáva, pretože človek by sa mal snažiť žiť pekne celý rok. Potom si netreba dávať záväzky, aby začal niečo nové od nového roku.

jú v obývačke. Vyzdobia aj dvor - na živé stromčeky nainštalujú svetielka.

Pustia si vianočné pesničky a potom spoločne varia. Kazeta Biele Vánoce s Karlom Gottom musí byť každé Vianoce, púšťajú si ju „dokolečka“ a pospevujú si pri tom. Hrajú si aj cimbalovku, Jožka Černého a vianočné pesničky, skôr moravskú muziku. Rodinným evergrínom je česká rozprávka Bol raz jeden kráľ. Pustia si ju aj pri pečení. Vtedy pečenie prerušíme a ide me sa pozrieť, ako vo filme varia. „Tak priměřeně“ je ich obľúbená hláška.

Rodina za stolom

V rodine musia byť na stole oblátky a ručne pripravené a napečené makové pupáky. Z kila múky pre celú rodinu. Ak všetky nezjedia na Štedrý deň, dajú si ich nasledujúci deň na raňajky či na večeru. Na obed je hlavným jedlom hríbová omáčka a na večeru klasický zemiakový šalát a ryba. Mávali kapra, ale už ho nemá kto zabiť, nuž kupujú morskú štruku či podobnú rybu. Polievku nemajú.

Na Štedrý deň sa za sviatočným stolom stretne najbližšia „malá rodina“. V závere dňa idú, samozrejme, na Polnočnú. Väčšia, širšia rodina na stretáva na Božie narodenie, na prvý

dom. Aj keď je to Santa Claus, je dobrý.

Darčeky ako prekvapenie

„Snažím sa vymyslieť vždy niečo nové, ale tento rok neviem, zdá sa mi, že som v minulosti už vymyslela všetko,“ odpovedá Lýdia Veselá na otázku o vianočných darčekom. „V roku 2015 som otcovi kúpila zájazd na futbal do Liverpoolu. Je veľkým futbalovým fanúšikom, ale musela som ho na to prichystať. Opýtala som sa ho, či by bol ochotný letieť lietadlom a on odpovedal, že nie. Na leteckú dovolenku by sme ho lietadlom nedostali. Spýtala som sa teda, či ani kvôli Liverpoolu a s tým súhlasil. Bol to preňho celoživotný zážitok. Fotku a vstupenku má doma doteraz vystavenú. Zájazd som kúpila aj bratovi. Mali spoločný rodinný výlet. Mamička zasa dostala mixér. Chcela špeciálny mixér, tak ho dostala. Dostala aj parfum a aj celú rodinu pohromade.“

Pre ňu by bol vysnívaným darčekom zájazd do Fínska a Nórska. Láka ju tamojšia príroda i

mestá. Cestovanie si totiž užíva. Chodí aj do Chorvátska, ale týždeň nestrávi iba pri mori, chodí aj na výlety po okolí, do prírody alebo do miest. Bola už v Portugalsku, Francúzsku, Španielsku, v Taliansku. V Izraeli bola na púti do Svätej zeme, najväčší zážitok však boli Lurdy, ten pocit sa nedá popísať.

Jej sviatky končia na prelome starého a nového roku. Kedysi, v mladších rokoch, sme chodili na párty. Teraz silvestruje už iba pri televízore s rodinou a o polnoci si s najbližšími pozrie ohňostroj. Vlni chceli zistiť, či neuvidia ohňostroje v okolitých dedinách, ale bola hmla.

Rok za nami, rok pred nami

Rok, ktorý sa končí, sa pani Veselej zdá, akoby bol mal menej dní. Strašne rýchlo ubehol. Bolo leto a zrazu sú tu Vianoce. Nič mimoriadne sa nestalo, ani dobré, ani zlé. „Človek si to asi neváži, kým nemá problém, že je pokoj,“ vraví. „Ale keď príde nejaká zlá situácia, spomína, ako bolo dobre.“ Chcela by, aby bol budúci rok aspoň taký ako tento rok, alebo aj lepší. Všetky problémy by sa mohli vyriešiť. Človek si stále si myslí, že už je všetko vyriešené, ale potom sa stále niečo objaví. A v súkromí? Keby to bolo aspoň takto ako doteraz, bude spokojná. Novoročné predsavzatia si nedáva, pretože človek by sa mal snažiť žiť pekne celý rok. Potom si netreba dávať predsavzatia, aby začal niečo nové od nového roku. Keď človek zistí, že robí niečo zle, mal by to zmeniť hneď.

Lýdia Veselá

Recept Lydky Veselej z ekonomického úseku

Tvarohový strúhaný koláč

SUROVINY

CESTO

600 g hladká múka
180 g práškový cukor
375 g maslo
prášok do pečiva
1 žltok
6 PL kakaa

TVAROHOVÁ PLNKA

750 g jemného tvarohu
200 g práškový cukor
1 vanilkový cukor
citrónová kôra
3 žltky
4 bielky

POSTUP

Vymiesime cesto, rozdelíme na polovicu a dáme aspoň na štyri hodiny zmraziť.

Z bielkov si ušľaháme sneh a jemne vmiešame do plnky, ktorú tvorí tvaroh, práškový cukor, žltka, citrónová kôra a vanilkový cukor.

Plech si vymastíme a vysypeme múkou, alebo vyložíme papierom na pečenie, polovicu cesta naň nastrúhame. Rozotrieme tvarohovú plnku a na plnku nastrúhame druhú polovicu cesta. Pečieme na 180 stupňoch 30 minút alebo podľa znalosti svojej rúry.

Pusinky Marcely Polákovéj

- Tento úžasný recept má výherkyňa FB súťaže Marcela Poláková od Adriany Polákovéj a vraj odvtedy iné ani nerobí.

SUROVINY

4 bielky
250g kr. Cukru
100g ml. cukru

POSTUP

- V kovovej miske zmiešajte metličkou (ručne) bielky a kryštálový cukor.
- Potom dajte miskú nad paru (do hrnca s vodou) a miešajte metličkou (nie mixérom) kým sa rozpustí cukor, zmes bude tekutá a hustá.
- Keď už nebudete cítiť cukor medzi

prstami prelejte zmes do misky od mixéru a miešajte 6-7 minút.

Sneh musí byť tuhý.

Vypnite mixér a prisypte práškový cukor. Potom na pomalých otáčkach premiešajte (cca 2 minúty) a keď už bude celý cukor vmiešaný zvýšte otáčky a miešajte kým bude sneh úplne pevný (cca 2 minúty).

Preneste sneh do cukrárskeho vrečka s ozdobnou špičkou.

Na plech s nízkym okrajom na papier robíme pusinky

Pečte 120 min.

Dodržiujte teplotu pečenia 80°C

Vždy použite funkciu – ventilátor, nie horný spodný ohrev!

Vanilkové rohlíčky Lenky Belanskej

Manžel výherkyňi súťaže na FB Lenky Belanskej je šoférom NAD-RESS. Na Lenkiných rohlíčkoch si isto na Vianoce rád pochutnáva. My mu k nim želáme veľa šťastných kilometrov na cestách.

SUROVINY

CESTO

100 g masla
100 g bravčového sadla
100 g mletého cukru
100 g mletých vlašských orechov
370 g hladkej múky
1 vajce
1 kávová lyžička prášku do pečiva

NA OBAĽOVANIE

Mletý a vanilkový cukor

POSTUP

Vypracujte cesto zo všetkých surovín na doske. Nechajte ho odležať v chlade aspoň na hodinku. Potom cesto rozdeľte na polovice a z každej ušľahajte valček s priemerom asi 2 cm. Odkrajujte 1,5 cm široké kúsky, v dlani urobte šúľky a jemne ich zahňte. Rožky rozložte na plech vystlaný papierom na pečenie. Pečte asi 8 minút pri teplote 160 C do ružova. Upečené rožky ešte teplé obaľte vo vanilkovom cukre. V uzatvorenej nádobe vydržia dlho čerstvé a krehké

Pupáky u Fischerovcov

- „Je to cesto, ktoré sa suší, ale nerobievam ho, neviem postup,“ hovorí Dagmar Fischerová, referentka skladovej učtárne zo servisu. „U nás ich robila ešte naša starénka, do balíčkov, vždy pre celú rodinu. To bol jej darček vždy, keď sme prišli zavinšovať.“
- Teraz ich kupujeme hotové, v obchode. Asi sme leniví a rozmaznaní. Zalejú sa vriacim mliekom a medom, ale nie veľmi, to sa nechá tak napučať, sú to také kúsky, posypú sa makom a cukrom. Jedávame ich len raz do roka. Na Vianoce.“

Pravý motoristický horoskop

Kozorožec

Obzvlášť v prvých mesiacoch roka si dajte pozor na rannú poľadovicu. Pri výbere obuvi sa preto radšej inšpirujte dezénom na vašich zimných pneumatikách. Prijemne vás prekvapí a poteší vodička malého, kompaktného auta s rokom výroby 2009.

Vodnár

Hoci možno pravidelne prevádzate to najkvalitnejšie mäso, nedajte sa zlákať omamnou vôňou údenín a klobásky z mangelice. Mohlo by sa totiž stať, že bezpečnostný pás vám už nebude stačiť. Na cestách si dajte pozor pri obíehaní traktorov a kombajnov.

Ryba

Vysoká spotreba vedie k prievanu v peňaženke. Naučte sa správne hospodáriť a vašu odolnosť si pravidelne trénujte návštevami obľúbeného obchodu, pumpy či kaviarne. Červené SUV, ktoré stretnete v júni, ovplyvní celé letné prázdniny.

Baran

Pri cestovaní s deťmi môže čas plynúť nekonečne pomaly. Vymyslite im preto súťaže v odhade 1, 10 a 50 kilometrov. Fantázii sa medze nekladú a pokojne odstopujte aj 300 kilometrov. Na ceste, ktorú dobre poznáte, neprehliadnite postaršieho sviatočného šoféra.

Býk

Venujte zvýšenú pozornosť krčnej chrbtici, ktorá môže byť pri monotónnej polohe preťažená. Využite preto každú voľnú chvíľu na malý strečing celého tela. V máji nepreťažujte ani vaše vozidlo, hrozí náhodná kontrola, ktorá nemusí dopadnúť dobre.

Blížnenec

Orlí zrak pri rozpoznávaní dopravných značiek a rýchlostných obmedzení vám zabezpečí zvýšený príjem čučoriek. Nezabudnite si ich preto dávkovať v počte aspoň 18 ks minimálne raz týždenne. Na dlhších trasách sa vyhýbajte žltým autám s písmenom B v ECV.

Rak

V rámci rozvoja vašej duševnej pohody si naordinujte počúvanie audiokníh s tematikou, ktorá vás zaujíma. Odporúčame takýto relax aspoň 20 minút denne. Na lesných cestách si dajte pozor na migrujúce žaby a jeleniu zver v ruji.

Lev

Neváhajte zbytočne a urobte to, čo máte v pláne. Poradte sa so svojimi blízkymi a uvidíte, že vaše nápady sú realizovateľné i napriek počiatocným prekážkam. V zahraničí venujte pozornosť neosvetleným tunelom a podjazdom dlhším ako 235 m.

Panna

Mali by ste viac oddychovať, aktívne i pasívne. Počas voľných chvíľ vytiahnite bicykel alebo kolieskové korčuľe a spoznajte svoje okolie a jeho krásy. V októbri si dajte pozor na nespevnené krajnice a mosty s chýbajúcim výškovým obmedzením.

Váhy

Doprajte svojim chuťovým pohárikom trošku rozptýlenia a rozvíjajte svoje kulinárske schopnosti. Popri čítaní kuchárskych kníh odporúčame televízne programy, blogy a facebookové skupiny. Krásna stopárka môže ovplyvniť váš život na najbližších päťdesiat rokov.

Škorpión

V prvej polovici roka si dajte pozor na zvýšený tlak – ten vás aj vo vašich pneumatikách. Znížte konzumáciu cigariet a zemiakových lupienkov, budete sa tak cítiť lepšie. Vozidlo japonskej výroby s dieslovým motorom vás v auguste oberie o drahocenný čas.

Strelec

Ľudová múdrosť hovorí, že je dobré mať rezervnú pneumatiku vždy so sebou. Obzvlášť v letných mesiacoch však nezabúdajte na to, že nejde o pneumatiku na vašom brušku. Pri cestovaní v horských oblastiach bez snehových reťazí môžete zbytočne riskovať.

aketon, arare, raro	oslovovalo zámenom oni	doplnok	anglické žen. meno (Eva)	zamat, po česky	odev obliekaný pod zbroj		výkon futba- listu	jeden z muš- ketierov	chyt', dolap	talizman	popevok	označenie ruských lietadiel
čierno- morský prístav						mizla						
meno tenistu Djokoviča						diván znelka						
1											moslimský zlý duch	ženské meno
typ auta Ford			ruské ukazov. zámeno				meno her. Hayek pozdrav					
astát (zn.)			1 000 kg kruh					chirurgické kliešte rôsol z mor. rias				
obec v okrese Levice				cit skratka doktora					číslovka chvost, po česky			
pádová otázka					africký štát fatranský končiar					to, po angl. hnedožlté farbivo		
	od dnešného dňa	športová zbraň niť na vyšívanie				lesná plodina egyptský boh Slnka						
2							365 dní japonský torpé- doborec				rozpojil	staroslo- vanské knieža
ruský súhlas			návod pás pre psa					čuv trojako				
milovať, po latin.				tenisové ihriško ženské meno					rolovací (skr.) zbav za- morenia			
basový hudobný nástroj					vzácný, po talian. zn. ústnej vody					EČV okr. Žilina		
dookola						klan National Security Agency				predložka čistiaci prášok		
	chránená oblasť	3 Railjet										
grécky boh času							zvitok (zried.)					
vzdychala							pracovala pluhom					

Slovenský zväz hádankárov a krížovkárov, szhk@szhk.sk

Autor: M. Kupčo

Vyriešenú tajničku nám pošlite na adresu nadresacik@nadress.sk do 31. 1. 2019. Troch z vás odmeníme tričkom NAD-RESS.

@

Zdravie, „penízky“ šťastie... a malú rapidku k tomu

V novom roku
veľa pohody,
šťastné náhody,
žiadne nehody,
významné dohody,
úsmevné príhody
a ďalšie života výhody.
To všetko praje
Nadresáčik.

A čo si želajú Nadresáci v novom roku 2019?

Danka Gašpárková, ekonomické oddelenie

Každý rok mám rovnaké želanie: Aby sme boli všetci zdraví.

✂ ✂ ✂

Milan Bahleda, vodič

Zdravie pre seba a celú rodinu.

✂ ✂ ✂

Branislav Pítek, vodič

Prajem si, aby sa mi dcéra vrátila z Anglicka.

✂ ✂ ✂

Miroslav Zelenák, vodič

Aby nikto nemusel navštíviť doktora.

✂ ✂ ✂

Peter Sinec, vedúci čerpacej stanice NAD-RESS

Okrem toho najdôležitejšieho, čo je zdravie,
si želim auto Mercedes CL A

✂ ✂ ✂

Radoslav Martiš, vodič

Aby boli všetci zdraví a aby sa firme darilo.

✂ ✂ ✂

Daniel Gula, vodič, momentálne v skúšobnej lehote

Aby som sa naučil jazdiť na kamióne.

✂ ✂ ✂

Viera Otépková, upratovačka

Pohodu doma i v práci.

✂ ✂ ✂

Pavol Talčík, dispozičný vodič, v roku 2019 oslávi 50 rokov

Okrem zdravia, voucher na výletnú loď po Karibiku

✂ ✂ ✂

Samuel Vlček, vodič, je po náročnej operácii

Želám si najmä zdravie.

✂ ✂ ✂

Pavol Krč Turba, vodič

Prajem si zdravie, „penízky“, šťastie.

Vladimír Jánošík, servis

Ocitnúť sa na dva týždne v botanickej záhrade
plnej kvetov a len relaxovať.

✂ ✂ ✂

Emil Zák, dielňa

Základ zdravie. A osobné? Aby sa im podarilo vymyslieť
dobrý program a aby všetko išlo tak ako má, keďže ich divadlo
bude v roku 2020 oslavovať 100 rokov od založenia.

✂ ✂ ✂

Peter Otéпка, vodič

Všetko čo potrebujem mám. Ale hlavne zdravie.

✂ ✂ ✂

Jozef Filip, vodič

„Tolko peňazí pre mňa nemáte“

✂ ✂ ✂

Ján Mikulík, informatik

Aby sme si menej závideli, nepodrážali si nohy.

A šéfovi nás poslúchali

✂ ✂ ✂

Kominári

Aby sme boli všetci zdraví, a konečne išli
po štyroch rokoch na dovolenku.

✂ ✂ ✂

Ján Hanus, PD- STK

Stačila by malá „rapidka“ - škoda octavia rapid.

✂ ✂ ✂

Vladimír Jozefek, vodič

Hlavne zdravie.

✂ ✂ ✂

Vladimír Repáš, vodič

Znovu sa narodiť...-) zariadil by som si život inak.

✂ ✂ ✂

Ján Majerčík, vodič

Zdravie.

